

Giới thiệu Khi Bạn Là Của BTS

Một câu chuyện tưởng tượng của tác giả về tình yêu của mình với các oppa của nhóm BTS. Mời các bạn đón đọc và theo dõi truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Em là đôi chân của anh ! / Joen Jung Kook /

*Ngoài bệnh viện *

Bạn là người yêu của Jungkook, niềm sống của anh là bạn và bóng rổ, nhưng 1 lần bất cẩn bạn chạy qua đường không nhìn xe Jungkook thấy vậy liền ngăn cô lại và bị xe ô tô tông vào. bạn đang tập cho Jungkook đi vì bác sĩ bảo hồi phục đôi chân rất thấp.

Jungkook: Yahh... anh không thể đi được... xin lỗi em! (té ụy xuống)

Bạn: Không sao đâu anh... chỉ cần luyện tập là có thể đi được! (bạn không nản lòng)

Jungkook: * bạn dịu anh nhưng anh bảo sẽ tự đứng *

Bạn: Sẽ được mà oppa!

Jungkook: Hình như nó không nghe lời anh nữa rồi! (đánh vào chân)

Bạn: Xin lỗi anh... tại em... tất cả tại em (rung rung)... nguồn sống của anh là bóng rổ mà...

Jungkook: Không phải tại em... ngoài bóng rổ ra anh còn 1 nguồn sống nữa... nó còn quan trọng hơn cả sinh mạng của anh... (nhìn bạn)

Bạn: (ngừng khóc)

Jungkook: Đó là em...

Bạn * ôm Kook * oppa!

Jungkook: Anh xin lỗi... anh thật vô dụng... chỉ là kẻ phế nhân thôi!

Bạn: Em không cho anh nói như thế, anh không phải là phế nhân... từ giờ em sẽ là đôi chân của anh nhé... mỗi khi anh té ngã em sẽ đỡ anh dậy và bước tiếp

Jungkook: cảm ơn em nhé... anh yêu em! (ôm vào lòng)

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Bạn thân à ! Anh yêu em / Kim SeokJin /

*Trên cánh đồng *

Bạn là bạn thân của Jin, Bạn và anh đang thư giãn với cánh đồng sau 1 ngày làm việc mệt mỏi, dù thân nhau 7 năm nhưng anh vẫn chưa có bạn gái, bạn cũng thế

Jin: Chúng ta thân nhau được mấy năm rồi?

Bạn: Khoảng 7 năm rồi... mà tao nghe nói thân 7 năm là tình bạn không thể nào rời xa được! (bạn giờ hai tay đón làn gió mát)

Jin: Ủ...

Bạn: Mà sao tao chưa bao giờ thấy mày tỏ tình với ai cả thế... nhất vừa vừa thôi! (bạn sượng nớ và trêu chọc anh)

Jin: Thì tao đang tỏ tình đây!

Bạn: Sao? có cô gái nào đâu? (nhìn xung quanh)

Jin: Tao không muốn chúng ta là bạn thân... tao muốn mày là bạn gái... à không vợ của tao! (vừa áp úng vừa móc ra chiếc nhẫn kim cương)

Bạn: Nè... Kim Seokjin... giống như vậy là không vui đâu nhé! (bạn bực mình)

Jin: Nhìn anh có giống giỡn không! (nghiêm túc)

Bạn: Nhưng mà mày yêu tao từ lúc nào?

Jin: Không biết... từ lúc nào anh đã yêu em rồi! (* T/G: có lẽ đây là thánh ngôn tình chẳng *)

Bạn: Ờo... sến quá đi!

Jin: Anh cho 2 lựa chọn... thứ nhất là đồng ý lấy anh... thứ 2 là nếu từ chối thì anh sẽ hôn em!

Bạn: Lựa chọn gì kì thế...

Jin: Lựa chọn đi... nếu không lựa chọn thì là lựa chọn thứ 2 nhé! (tiến lại)

Bạn: Khoan đã... từ từ chứ... (đỏ mặt)

Jin: Sao... thứ mấy?(định hôn)

Bạn: Thứ nhất... vừa lòng chưa? (bạn nhắm mắt quát lên)

Jin: Ờ...ngoan! (trao nhẫn cho bạn)

Bạn: Đồ đáng ghét... (bạn khóc lên) sao không nói với em sớm hơn... (đánh anh)

Jin: Thì bây giờ cũng chưa muộn mà (ôm vào lòng rồi hôn bạn)

Bạn: (nhìn anh đỏ mặt)

Jin: Bây giờ hôn cũng đã hôn, trao nhẫn cũng đã trao... hay là... (nhìn bạn với ánh mắt nham hiểm)

Bạn: Gì đây? (bạn nghi ngờ bảo)

Jin: Hay là động phòng trước rồi tính sau... (bế cô lên)

Bạn: Nè... đồ đáng ghét... hôn rồi giờ lại muốn động phòng trước sao? Mơ đi nhé! (bạn kêu ngạo bảo)

Jin: Về chết với anh... (vác bạn về nhà)

Bạn: An tuê? Cứu tôi với... có ai không! (mắt long lanh)

T/G: "Cần lắm thằng bạn thân như thế:v "

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Chỉ còn mình anh thôi ! / Park Jimin /

*Ngoài trời mưa càng ngày càng to *

Hôm nay là sinh nhật Jimin, bạn vui vẻ chuẩn bị đồ ăn, bánh kem, quà sinh nhật. Nhưng khi mua bánh kem thì bạn bắt gặp Jimin và 1 người con gái đang nói chuyện với anh ấy, bạn buồn bã giận dữ Jimin, lúc đó Jimin thấy bạn nhưng chưa kịp giải thích thì bạn vội vã chạy đi quên cây dù khi trời đang mưa rất lớn.

Jimin: Nè... em đừng chạy nữa... (anh ngăn bạn lại)

Bạn: Buông tôi ra...

Jimin: Anh...

Bạn: Anh đi đi... tôi không muốn nhìn thấy khuôn mặt của anh nữa! (bạn hét lên)

Jimin: Hãy nghe anh giải thích đi!

Bạn: Giải thích hả? (cười hoang dại) Anh với cô thư ký gì đó... cần phải giải thích hả? (nhìn anh cười điên dại)

Jimin: Anh với cô ấy chỉ là...

Bạn: Tôi không muốn nghe (bịt tai lại)

Jimin: Tùy em... (bỏ đi)

Bạn: Yahh... Park Jimin... anh đi ư... đồ đáng ghét... tôi ghét anh! (khóc nức lên)

Bạn rất buồn khi nghe nói câu nói tàn nhẫn của Jimin, nó như ráo nước lạnh tạt vào mặt bạn, giống như nhát dao đâm vào ngực bạn... đau lắm, bạn không ngờ Jimin lại nói như thế, người mà bạn từng yêu sao khác với lúc trước thế.

* 1 hồi lâu, bạn gục mặt xuống khóc đến sưng mắt quần áo ướt sũng bỗng 1 chiếc ô che cho bạn

Bạn: (ngước lên) Jimin... anh đi đâu thế?

Jimin: Anh đi lấy ô này! * ôm cô *

Bạn: Em tưởng sẽ không thấy anh nữa chứ... (bạn khóc nước mắt lã lã)

Jimin: Hãy nghe anh nói... cô thư ký đó hồi trước quen 1 tên côn đồ, nhưng cô đã chia tay với hắn, bây giờ anh ta tìm mọi cách quấy rối cô ấy... cho nên anh...

Bạn: Anh đóng kịch làm bạn trai cô ấy (giận hờn)

Jimin: Ừ... anh xin lỗi... vì không nói với em trước... bây giờ thì không cần diễn kịch nữa rồi...

Bạn: Sao không phải ai mà là anh chứ... em tưởng cô ta dám đụng đến chồng tương lai của em chứ... (bạn hung dữ)

Jimin:... Thôi mà... anh chỉ yêu em thôi... (hôn lên trán) Áo em ướt hết rồi kìa... về nhà thôi! (nhìn bạn)

Bạn: Hôm nay là sinh nhật của anh mà... em có chuẩn bị đồ ăn ở nhà còn có quà nữa...

Jimin: Em nhớ sao? (nhìn bạn cười hạnh phúc)

Bạn: Đúng... em có mua cả... * Nhìn vào túi đồ * Yahh... chết rồi... bánh kem...

Jimin: Em có mua bánh kem nữa hả

Bạn: Oppa à... lúc đó em mắt khờ nên lộn vào sọt rác rồi! (mắt long lanh nhìn anh)

Jimin...

Bạn: Để em mua cái mới! (bạn đứng lên)

Jimin: Không cần đâu... bây giờ quần áo em ướt sũng... về nhà kéo bị bệnh đấy (Ra lệnh cho bạn)

Bạn: Dạ... tuân lệnh oppa ~~~~

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Em là 1% / Jung Hoseok /

* Trong bệnh viện *

1 người con trai mang 1 gương mặt mỹ nam đang ngồi chờ để khám bệnh, anh gặp lại bạn không biết đây là mối nhân duyên trời định hay là một trò đùa số phận, cho bạn và anh gặp nhau, lửa tình rực dậy, bạn dần dần quên hình ảnh người con trai ấy.

J-Hope: Chào... còn nhớ tớ không? (anh chạy lại)

Bạn: Há? (Nhíu mày)

J-Hope: Chắc cậu không nhớ... cũng đã lâu lắm rồi mà!

Bạn: Xin lỗi nhưng tớ không thể nhớ ra cậu là ai cả?

J-Hope: Không sao... tớ là Jung Hoseok... cậu bạn ngồi với cậu hồi năm lớp 8 đấy!

Bạn: À... thì ra là cậu... (bạn gạt đầu lạnh lùng đáp)

J-Hope: Tớ muốn nói chuyện với cậu! Có được không? (Nhìn)

Bạn: Được...

Jung Hoseok, người con trai mà bạn thầm thương trộm nhớ bấy lâu nay từ năm lớp 8 đến bây giờ, nhưng sao hình ảnh anh, bạn cảm thấy quá xa cách, hay là trái tim bạn đã chết từ lúc anh ấy từ chối bạn... nó đau lắm, nhưng cũng đành chịu không lẽ hận anh ấy suốt đời, Không còn cách nào bạn cũng không còn nhiều thời gian để hẹn hò nữa, nói ra những thứ trong lòng thì sẽ tốt hơn nhiều.

* Bạn và anh ngồi trên ghế đá *

J Hope: Lâu rồi chưa thấy cậu... bây giờ cậu vẫn xinh đẹp như ngày nào nhỉ? (không ngăn ngại)

Bạn: Vâng! Cậu cũng thế!

J-Hope: Cậu còn... hận tớ không? (áp úng trả lời)

Bạn: Chuyện gì đã qua thì cứ để nó qua... đừng nhắc lại nữa... chỉ thêm đau lòng thôi!

J-Hope: Tớ thật ngu ngốc nhỉ... trong lúc đó tớ mới biết ai mới chính là người yêu mình!

Bạn: * nhìn anh * Tôi đã yêu đơn phương cậu trong lúc đó... tôi đã viết thư cho cậu rất nhiều nhưng không gửi cho cậu được! (cười buồn)

J-Hope: * Nhìn bạn anh tiếc nuối *

Bạn: Nhưng mà anh bị bệnh sao? (bạn đánh qua chủ đề khác)

J-Hope: Không... tớ chỉ đi khám sức khỏe, nhưng tình cờ gặp lại cậu, tớ vui lắm!

Bạn: Vâng!

J-Hope: Hay là mình quay lại với nhau nhé... tớ thật sự đã yêu cậu!

Bạn: *lắc đầu cười*

J-Hope: Sao thế? Cậu không yêu tớ nữa à...

Bạn: Tôi nghĩ khoảng cách tôi với cậu quá chỉ có thể dừng ở mức bạn bè thôi...

J-Hope: * gạt đầu * Tớ hiểu rồi... mà cậu bị gì thế... nhìn cậu vẫn khỏe mà!

Bạn: Há? Trước kia thì là như vậy... nhưng trong đầu tôi... hình như là có gì đó...

J-Hope: Cậu có khối u trong não sao?

Bạn: Ừ... thành công thì chỉ có 1% thôi!

J-Hope: * gục mặt xuống *

Bạn: Chúng ta đừng nói chuyện này nữa... mình nói chuyện ngày xưa nhé! (Ngây thơ bảo)

J-Hope: Ừ... chúng ta chỉ nói chuyện ngày xưa thôi (nhìn bạn)

Ngày nào anh cũng đi đến bệnh viện để thăm bạn, ôn lại những câu chuyện ngày xưa, đến 1 ngày anh không còn nhìn thấy bạn nữa, chỉ còn chiếc giường bệnh trống rỗng, ca phẫu thuật dường như thất bại, đem người con gái anh đi mất, chuyện tình này thật là ngang trái.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Anh là thiên thần ... / Kim Taehyung /

Trời tạnh mưa, một người con trai đang ngồi ngắm những bãi nước mưa còn đọng lại, bạn kiếm anh sao con mưa, không hiểu nước mưa có gì để anh ngắm mãi miết thế nhỉ?

Bạn: Kim Taehyung... anh đi đâu này giờ thế kiếm anh muốn hút hơi lun hà!

Taehyung:...

Bạn: Nè... anh làm gì thế... sao không trả lời em! (bạn nhìn anh tỏ vẻ bức mình)

Taehyung: Sao lại có người đẹp đến thế! (nhìn vũng nước mưa)

Bạn: Sao? Anh đang nói em sao? (bạn trêu chọc anh)

Taehyung: Không... Là anh

Bạn: Xí... Rốt cuộc cũng không khen 1 câu sao! ~~~

Taehyung: Em cũng xinh đấy thôi!

Bạn: Hơ... Đợi em nói mới khen là sao... (bạn giận hờn anh)

Taehyung: Thôi mà... Sắp làm vợ anh rồi phải tươi cười lên chứ! Như vậy là xấu lắm nghe chưa!

Bạn: Nae!

Taehyung: Anh rất thích mưa

Bạn: Lí do

Taehyung: Vì đó là lần đầu tiên anh gặp em..

Bạn: Em nhớ lúc đó... Anh đụng trúng em... Mà không xin lỗi. Nhìn anh là muốn đâm cho 1 cái thôi (nhìn anh)

Taehyung: Lúc đó anh rất ghét em... Nhưng không ngờ... Bây giờ 2 chúng ta đã sắp cưới... Đúng là do trời định!

Bạn: Em không ngờ lun á... Sao lại có thể gặp anh rồi yêu anh cơ chứ.

Taehyung: Nói chuyện này giờ anh đói quá hà.

Bạn: Về nhà em làm đồ cho anh ăn!

Taehyung: Cảm ơn vợ yêu!

Bạn: Khéo nịnh quá đi... (kí vào đầu anh)

T/G: "Môihên duyên trời định thường khó tránh khỏi nên mấy cô. cậu đừng chạy trốn nó nhé. Còn tui thì chắc chắn là ế cmn rồi "

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Happy birthday / Joen Jungkook /

Bạn là vợ chưa cưới của Jungkook, vì 1 số chuyện lật vặt bạn và anh cãi nhau, đã 2 ngày trôi qua bạn và anh không nói chuyện với nhau, hôm nay là 1/9 ngày sinh nhật của anh ấy, bạn cất công chuẩn bị bánh kem rồi quà, để gần hòa với anh ấy.

* Trong phòng tập *

Bạn thấy anh đang luyện tập chăm chỉ mồ hôi nhễ nhại, anh thấy bạn rất vui nhưng cố tỏ ra không quan tâm rồi vẫn tập tiếp bài hát,

Bạn: Oppa, nghỉ chút đi mà! (bạn không đợi tiếp được nữa)

Jungkook:...! (vẫn luyện tập miệt mài)

Bạn: Anh không nghe em nói hả? (bạn bực bội)

Jungkook:... (vẫn tập tiếp)

Bạn bắt lực nhìn anh, không ngờ anh giận dai đến thế, bạn nhớ cách đây không lâu bạn và anh cũng cãi nhau phải mất mấy tuần mới có thể gần hòa, chắc bây giờ giận nhau chắc mất mấy tháng luôn quá

Bạn: Joen Jungkook! Anh sao mà giận dai thế hả?

Jungkook:... (vẫn không nghe bạn nói)

Bạn: Tôi đi về! (bạn định ra ngoài)

Jungkook: Hết chịu nổi ời... (tắt nhạc)

Bạn: Chịu mở miệng rồi hả?

Jungkook: Em tới đây làm gì? (hồ hững)

Bạn: Hôm nay là sinh nhật của anh đó! (tôi còn chưa bớt giận nên nói to)

Jungkook: Ờ... rồi sao?

Bạn: Cho nên tôi cất công chuẩn bị sinh nhật cho anh còn có cả quà nữa, nhưng bây giờ thì chắc anh không cần nữa rồi thì phải! (lấy bánh kem đựng trong vỏ đồ)

Jungkook: Sao lại không cần? (đến gần bên)

Bạn: Anh cứ lo luyện tập đi, còn muốn ăn sinh nhật thì kiểu mấy huynh của anh ấy, quà thì tôi đã chuẩn bị cho anh rồi, thôi nhé, tôi đi về! (bạn làm điệu có lạnh lùng)

Bạn bỏ đi nhưng anh vội kéo bạn lại, anh lôi bạn đến gần cây đàn piano, trên đó có mẫu giấy sáng tác ca khúc " Em là tất cả đối với anh "

Jungkook: 2 ngày nay anh đã sáng tác ca khúc đó cho em đấy!

Bạn: Sao? Anh lừa tôi chắc

Jungkook: Không tin ư. xem đi! (đưa cho bạn ca khúc đó)

Bạn đọc xong bài hát, ở phía dòng cuối cùng anh viết rằng " Vợ à! đối với anh em là tất cả của anh, dù em có làm gì đi chăng nữa anh vẫn sẽ yêu em đến cuối cuộc đời! Anh yêu em vợ của anh. Anh đã dành thật nhiều thời gian sáng tác 1 ca khúc cho em ". Bạn vừa đọc vừa rung rung nước mắt

Bạn: Sao anh lại làm như thế, em đâu cần chứ! (khóc lên)

Jungkook: Sao lại thế

Bạn: Anh đã mệt mỏi lắm rồi, đâu cần phải sáng tác cho em chứ

Jungkook: Vì em là người mà anh yêu, cho nên sáng tác 1 ca khúc đâu có nhầm nhò gì đâu chứ!

Bạn: Nhưng mà sáng tác sẽ mệt cho anh lắm!

Jungkook: Đang cảm động hả? Đừng nhào lại mà ôm anh nhé! (trêu chọc bạn)

Bạn: Vâng!

Bạn không nói gì thêm mà nhào lại ôm anh, bạn cảm thấy thật ấm áp thật hạnh phúc. Cảm giác thật khó tả, bạn muốn cảm giác ấy bên mình mãi mãi

Jungkook: Nè... hôm nay sinh nhật anh đó, đừng khóc lóc nữa mà, anh sẽ giận em đấy! (ôm bạn)

Bạn: Vâng em sẽ không khóc nữa! (lau giọt nước mắt)

Jungkook: Hay là mình nghe nhạc rồi ăn bánh kem nhé! (anh bật nhạc lên)

Bạn: Vâng, em có mua tặng anh cái này nè (lấy ra hộp quà màu đỏ)

Jungkook: Là đồng hồ... mà cái này mắc lắm đó! (anh tròn xoe mắt)

Bạn: Có sao đâu, hôm nay là sinh nhật anh mà!

Jungkook: Cảm ơn em, em thật chu đáo! (hôn lên trán bạn)

Bạn: Không có gì đâu oppa!

Chúng tôi thổi nến rồi ăn kem, cùng nhau thưởng thức 1 tác phẩm hoàn hảo

(T/ G: Mà mấy cô, cậu ơi! Hôm nay 1/9 là sinh nhật của oppa Jungkook đó nghen. chuẩn bị chúc mừng oppa đi)

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Ánh mặt trời lặn .. (H nhẹ) / Min Yoongi /

Bạn là bạn gái của Suga, yêu nhau được 3 năm tình cảm mặn nồng, nhưng bạn chưa bao giờ nghe đến việc cưới nhau cả, trong đầu bạn thoáng qua suy nghĩ "hay là anh ấy chỉ yêu qua đường thôi " hôm nay anh không có việc nên dẫn bạn đi chơi ở biển rồi ăn tối, thời gian trôi nhanh thật nhanh, bây giờ bạn đang ngồi nói chuyện với anh tại bãi biển sau 1 ngày vui chơi thoải mái

* Ngồi trên tảng đá lớn ngắm sao trời *

Suga: Hôm nay em có vui không?

Bạn: Vâng... rất vui oppa à... em mong chúng ta sẽ có thể như thế này!

Suga: Bộ chúng ta sẽ không còn ở bên nhau nữa sao? (anh lo lắng)

Bạn: * cười * Không phải đâu, em bảo là em muốn nắm trọn khoảnh khắc như thế này mãi mãi!

Suga: Ồ... anh tưởng em nói chia tay chứ!

Bạn: Oppa à... sao em có thể chứ!... mà anh đoán thử xem có bao nhiêu ngôi sao? (chỉ lên bầu trời chứa đựng vô vàn những vì sao tinh tú)

Suga: Tí tí ngôi sao, nó nhiều quá anh không đếm được!

Bạn: Vâng! đôi lúc em tự hỏi trên trời có bao nhiêu vì sao mà chúng ta có thể đếm được hết không hay là từ bỏ nó!

Suga: Ý của em là dù thế nào đi chăng nữa tình yêu của chúng ta sẽ không bao giờ xa cách!

Bạn: Wa! Oppa à... sao anh giỏi thế! (vỗ tay)

Suga: Anh mà, thiên tài Min Yoon-Gi!

Bạn: Vậy chừng nào chúng ta có dịp như thế này nữa ạ? (bạn nhìn anh với cặp mắt long lanh)

Suga: Khi nào em muốn anh sẽ dẫn em đi..

Bạn: Yehh... quá tuyệt! (bạn ưỡn vai một mối)

Suga: Em nhắm mắt lại nhé có điều bất ngờ! (anh đứng lên)

Bạn: Điều bất ngờ... vâng! (bạn nhắm mắt lại)

Bạn chỉ nghe tiếng gió thổi sóng biển, không còn nghe được tiếng nói của anh, bạn cảm thấy sợ hãi, chờ khoảng 2 phút,

Bạn: Oppa... xong chưa... sao lâu thế ạ?

Bạn mở mắt ra là 1 người con trai quý xuống đối diện bạn, trên tay cầm chiếc nhẫn kim cương, bạn tròn xoe mắt vì bao năm nay chưa bao giờ anh lại nhắc đến chuyện chúng ta, bạn có hỏi nhưng anh lại nhủ mầy bảo rằng " Chuyện đó sẽ tới nhanh thôi... anh bận làm việc rồi! " điều đó làm cho bạn buồn lắm, nhưng bây giờ khác rồi vì anh đang quý trước mặt bạn, bạn không nói nên lời vì quá vui

Suga: Sao? Em có đồng ý làm vợ anh không?

Bạn: E... em đồng ý... oppa! (khóc lên)

Suga: *trao nhẫn cho bạn*

Bạn: Oppa... em không ngờ! (khóc đến nước mắt)

Suga: Đừng khóc nữa mà... em làm anh lung tung đó!

Bạn: Oppa em sẽ không khóc nữa đâu... em hứa!

Suga: Xin lỗi em! 3 năm nay anh không quan tâm em nhiều hơn, vì công việc bận bịu cho nên anh không nghĩ đến em, nhưng bây giờ khác rồi công việc anh đã thành công nên em yên tâm nhé, anh sẽ ở bên em cả ngày luôn! (ôm bạn vào lòng)

Bạn: Không sao cả oppa! Em hiểu mà... đâu phải lỗi của anh đâu! (tựa vào đôi vai bền chắc ấy)

Suga:...! * nhìn bạn với cặp mắt gian tà *

Bạn: Gì thế oppa? Anh định làm gì? (tránh xa anh)

Suga: Không có gì, bữa hôm anh đi dạo thấy đôi vợ chồng kia dẫn theo đứa con mà nó mũm mĩm thấy cưng lắm... cho nên!

Bạn: Cho nên sao? (nhìn anh)

Suga: Anh muốn có con! (ẵm bạn lên)

Bạn: Anh định làm gì? Bỏ tôi ra đồ biến thái! @-@

Suga: Em à... anh muốn có 2 đứa con sinh đôi nhé!

Bạn: Buông tôi ra...

Suga: HOTEL THĂNG TIẾN!!! (anh hét lên)

* Anh đẩy bạn té xuống giường, bạn nhìn anh lúc này như con thú dữ, áp sát vào mặt bạn, anh đưa môi mình áp vào môi bạn, ngấu nghiến nó, từ từ hưởng thụ bờ môi ấy, hôn đến bạn không còn hơi thở nào, môi thì chày máu bạn đánh vào ngực anh, anh mới định thần lại mà bỏ bạn ra

Bạn: Anh định giết em sao? (thở hồng hộc)

Suga: Sao em yếu thế... mới màn dạo đầu thôi mà. haizz anh thật thất vọng! (nhìn bạn tỏ ra vẻ khiêu khích)

Bạn: Ai nói anh là em yếu? (bạn bực mình)

Suga: Thế hôm nay em chiều anh nhé!

Anh tiến lại cười bỏ nút áo của bạn, điều gì đến cũng đến.

(T/G: Lâu lâu viết kiểu dị chơi:v)

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Anh là cục nợ của đời em ! (H hơi nặng) / Kim NamJoon /

Bạn là vợ của Kim NamJoon, cưới nhau được 2 năm do bận công việc nên anh và bạn vẫn chưa có đứa con nào cả, đợi mọi chuyện thành công thì sẽ lo chuyện đó sau, hôm nay anh được nghỉ ở nhà còn bạn thì phải lo đóng tài liệu trong công ty, khoảng 8h bạn mới được về.

* Về đến nhà *

NamJoon: Sao giờ này em mới về? (ngồi xem tivi)

Bạn: À... tại tài liệu trong công ty của em phải cần gấp cho nên em phải soạn lại ngày mai còn đi họp nữa! (bạn vừa tháo đôi giày cao gót ra vừa bảo)

NamJoon: Thật chứ? (điệu bộ không tin)

Bạn: Bộ anh không tin em hả? (bạn thở hồng hộc)

NamJoon: Vậy sao em lại mặc áo hở vai? (tắt tivi)

Bạn: Bộ em mặc như thế anh bức à? (bạn bức lên)

NamJoon: Em nên biết em là vợ anh, là hoa đã có chủ rồi! (anh đứng lên)

Bạn: Anh không tin tưởng em? Em và anh đã là vợ chồng 2 năm rồi! Anh vẫn chưa 1 lần nào tin tưởng em cả! (bạn rung rung nhìn anh)

NamJoon: Anh xin lỗi, chỉ tại anh ghen thôi mà!

Bạn: Thôi không cần!

Bạn không nói gì thêm mặc cho NamJoon năn nỉ, bạn tiếp tục với đóng tài liệu công ty, nó như muốn khiến bạn điên lên, mà phải làm thôi vì đây là nhiệm vụ của cấp trên mà, đã 30 phút trôi qua bạn mới xong được đóng tài liệu ấy, ưỡn vai 1 cái thể hiện sự mệt mỏi trong bạn, nhìn đi nhìn lại thì chỉ thấy người con trai ấy, nằm trên giường thoải mái mà ngủ, ngủ một giấc thật là sâu, bạn chỉ nhẹ nhàng mà ngồi nhìn người con trai ấy ngủ, 2 hàng nước mắt rơi lên trán của NamJoon anh tỉnh lại, bạn vội vàng lau đi những giọt nước mắt, không phải bạn khóc là vì bấy lâu nay anh không tin tưởng bạn mà là vì bạn chưa hoàn thành nhiệm vụ 1 người vợ trong việc nội trợ và trong việc sinh con cho anh, quan tâm chăm sóc cho anh, bạn bỏ bê anh rồi đến với công việc, bạn nghĩ mình quá ích kỉ, anh dụi mắt nhìn bạn.

NamJoon: Em làm xong tài liệu rồi à!

Bạn: Vâng! (bạn cười tươi)

NamJoon: Về chuyện hồi nãy, xin lỗi em nhé, anh hơi ích kỉ. Mà em khóc ư?! (anh hối lỗi)

Bạn: * lắc đầu * Không phải.

NamJoon: Sao? em không tha lỗi cho anh sao? chết tôi rồi tối nay phải ngủ ở ghế sofa nữa rồi! (anh lo sợ)

Bạn: * cười híp mí * Không... anh không ngủ ở ghế sofa! mà anh phải ngủ với em! (nắm tay anh)

NamJoon: Woa! Lâu lắm rồi mới thấy em cười tươi như thế đó!

Bạn: Em xin lỗi! bấy lâu nay em chưa bao giờ hoàn thành trách nhiệm 1 người vợ chăm sóc anh! (bạn buồn bã)

NamJoon: No no no... Em đã quá tốt rồi!

Bạn: Từ nay em sẽ nấu thật nhiều món ăn để cung cấp dinh dưỡng cho anh! (bạn ôm anh)

NamJoon: Vậy là quá tốt rồi! Mà anh có mua cái này cho em nè!

Bạn: Dạ? (bạn ngạc nhiên)

NamJoon: Nè! * đưa ra đồ cột tóc có 2 hình mặt cười * Anh không biết lựa như thế nào cho em cả!

Bạn: Wa! dễ thương quá đi! (bạn lấy đồ cột tóc cột lên) Ngày mai em phải khoe với mấy đồng nghiệp mới được! (bạn vui vẻ)

NamJoon: * cười thể hiện rõ 2 má lúm * Thôi em mệt rồi ngủ đi nào!

Bạn: Oppa à... ngày mai em rảnh đó!

NamJoon: Há? nhưng mà ngày mai em có hộp mà!

Bạn: Nhưng là buổi chiều cơ ~~~

Bạn từ từ gỡ bỏ nút áo của NamJoon, anh hiểu bạn muốn gì, anh sẽ phối hợp với bạn, màn dạo đầu anh hôn nhẹ lên môi bạn rồi từ từ mạnh bạo tới mức độ bạn không thờ kịp với anh, áo rồi đến quần đều đã được cởi hết và vứt lung tung ở sàn nhà, đây là lần thứ bao nhiêu rồi mà sao bạn vẫn cảm thấy hồi hộp như thể không biết, bạn chưa chuẩn bị sẵn sàng, anh bây giờ không còn là Kim NamJoon mà bạn từng quen biết nữa, anh bây giờ như 1 con sư tử đang chuẩn bị phập tới miếng mồi, anh đâm sâu vào bạn, bạn la lên tỏ vẻ đau đớn, anh nhìn bạn đau lòng nhưng rồi bạn cũng quen thôi, không còn tiếng la hét chỉ còn tiếng rên rĩ, 1 rồi đến 5. 6 hiệp, bộ anh tính cho bạn liệt giường không hợp được hay sao?, trời chợt đổ cơn mưa, bây giờ anh và bạn đã hòa làm một với nhau.

(T/G: đọc đi, hôm nay H hơi nặng chút, mong mấy cô thông cảm, bạn tôi nó yêu cầu)

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: 7 anh chồng / BangTan Boys /

Bạn là tiểu thư danh giá của tập đoàn nổi tiếng nhất Hàn Quốc. Bạn vừa xinh đẹp lại còn thông minh, mạnh mẽ. Và đặc biệt bạn có 7 vệ sĩ luôn đi theo mình ai cũng đẹp trai cả, nhưng hôm nay bạn đi học về muộn bất gặp tên côn đồ đứng ở 1 góc đường nhìn mặt bạn trợn trợn chắc là tên dân tộc rồi, bạn không muốn về trễ, bạn không còn lựa chọn nào nên bạn liều mình vượt qua tên đó, nhưng hắn lại kéo tay bạn, kéo bạn lại phía hắn.

Hắn: Nè! Cô bé đi một mình sao? (nhìn bạn nham hiểm)

Bạn: Ông muốn gì!? (giựt tay ra)

Hắn: Đi một mình chắc cô buồn lắm nhĩ?! Hay là tôi đi theo cô nhé!

Bạn: Buông ra! (bạn giựt tay lại) Đồ thần kinh, chút nữa chồng tôi sẽ lại đón tôi!

Hắn: Haha... (cười điên dại) Dù chồng cô là ai ? thì tôi đây cũng chẳng sợ!

Bạn: Tôi có 7 chồng, họ đều là võ sư, họ sẽ tới đây, họ sẽ đến... Khi đó ông nhìn như thế nào ta? Chắc sẽ nằm dập như trái chuối nhĩ? (bạn hên hoan nói với hắn)

Hắn: Cô đang hù tôi sao? Mà tôi chưa bao giờ gặp cô gái mạnh mẽ và lại còn rất rất xinh đẹp như cô! (nói xong sờ lên cằm bạn)

Bạn: Đồ thần kinh, có ai không cứu tôi với! (bạn hét lên)

Hắn: Con nhỏ này miệng to nhĩ! Xem mày con lớn hòng như thế nào?

Hắn nói xong, xé áo của bạn ra rồi đẩy bạn té xuống đất, bạn biết mình sẽ bị làm gì nên khóc thét lên, miệng không nói nên lời nước mắt giàn dụa nhìn hắn, bỗng từ đằng xa có tiếng nói.

Jinin: Nè, dừng lại. (chạy lại)

J-Hope: Ông đang làm gì thế? (bảo vệ bạn)

NamJoon: Tiểu thư cô có sao không? (đỡ bạn dậy)

Bạn: Sao giờ mới tới? (nhìn NamJoon khóc lên)

NamJoon: Xin lỗi tiểu thư chúng tôi đang chết! (gục đầu xuống)

Taehyung: Áo tiểu thư...

Bạn: * che lại * Là do hắn xé đó!

Jungkook: Cái ông này chán sống hả? (nhào lại đánh vào mặt hắn)

Bạn: Đó là 7 chồng của tôi đây!

Yoon-Gi: Được rồi Taehyung, đánh nữa hắn sẽ chết đó!

Jin: Tôi đã gọi cảnh sát rồi! (nhìn hắn)

Hắn: Tội bây... (cầm dao) sẽ chết!

Hắn lao về phía bạn, trên tay cầm con dao nhọn, bạn nghĩ đây là ngày mà bạn không còn nữa, bạn không còn nghĩ ngợi được gì, nhắm mắt lại chợt nhớ đến bài quyền Karate mà Jinin từng dạy cho mình, bạn thủ thế giờ chân đá ngay đầu hắn khiến hắn ngã lăn xuống đất.

Yoon-Gi:... (nhìn bạn với cặp mắt đáng sợ)

Jungkook: Woa! cô tiểu thư cô đúng là số 1! (giờ ngón cái)

Jinin: Chiêu này là " tiểu phu bỏ củi " Em đã dạy cho tiểu thư!

Jin: không ngờ tiểu thư lại học nhanh đến thế!

Bạn: À... chỉ là phản xạ tự nhiên của con người thôi mà! (mặt bạn khó tả)

NamJoon: Được rồi, xử lí hắn đi! (nắm cổ áo hắn)

Taehyung: Cảnh sát đến rồi!

Cảnh sát: Mọi người có sao không?

Jin: Thưa không sao! Mà người bắt tên này là cô gái này! (chỉ vào bạn)

Cảnh sát: Sao cô hay thế! 1 người con gái mà tay không hạ được hắn sao? (nhìn bạn cười)

Bạn: Dạ * cười giả tạo * Chỉ là phản xạ tự nhiên!

Cảnh sát: Mà hắn đâu?

J-Hope: Kia * chỉ ngay tên ngất lịm dưới đất *

Cảnh sát: Được rồi! Tôi sẽ đưa hắn về đồn cảnh sát! (nói xong phóng lên xe chạy đi)

Yoon-Gi: Cuối cùng cũng xong! (thở phào nhẹ nhõm)

Jungkook: Mà hồi nãy tiểu thư nói là đây là 7 chồng của tôi! Ôi hạnh phúc quá (nhảy dựng lên)

Taehyung: Thiệt không tiểu thư... (nắm tay bạn)

Jin: Tiểu thư à ~~~ Tôi luôn muốn xây dựng 1 tổ ấm với cô bấy lâu nay! ~~~

Jinin: Không em muốn đầu tiên chứ! (làm điệu aegyo)

J-Hope: Tiểu thư nên nghĩ là J-Hope sẽ làm cho cô cười nhiều hơn, lấy J-Hope đi! (quỳ xuống)

Yoon-Gi: Tiểu thư là của anh nhé, không được dành!

NamJoon:...! * lắc đầu nhìn *

Bạn: Một mấy người quá tôi đi về...!

Bạn như đầu không biết nên chọn ai, về nhà cho khỏe, bạn đi được vài bước bỗng ai đó ẵm bạn lên, bắt giác nhìn đó là NamJoon, mặt bạn đỏ lên vì bạn có cảm tình với NamJoon nhất.

NamJoon: Để tôi đưa tiểu thư về, đi một đường nguy hiểm lắm!

Bạn: À... vâng!

* sau 1 hồi cãi nhau nảy lửa *

Jin: Uà? tiểu thư đâu rồi?

Yoon-Gi: Em không biết... chắc cô ấy về rồi, mà NamJoon đâu?

Taehyung: Chết rồi, mình mất tung tích của hai người đó rồi!

J-Hope: Ông hay thật...

Jimin: Không biết hai người họ có làm gì nhau không?

Jungkook: Kookie không muốn đâu... huhu! (khóc lên)

Jimin: Ngoan nào có anh đây Kookie!

Jin: Ta về thôi... nhanh lên hết mức có thể! (phóng lên xe)

Yoon-Gi: Mà anh có linh cảm gì đó không hay...

Taehyung: Thằng cha NamJoon này hay phét ~ giám của tiểu thư luôn! (tức lên)

Cả 6 người họ phóng xe về biệt thự, trong cảm giác bất an với ông NamJoon, không biết ông có làm gì bạn không, nhưng bạn đã thuộc về NamJoon rồi!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Con người , ác quỷ hay thiên thần ? / Kim Taehyung /

Taehyung là bạn trai của bạn, quen nhau được 1 năm, tình cảm mặn nồng, hạnh phúc, nhưng bạn chẳng biết được là anh chính là thiên thần, mục đích của anh tới đây là để tổng khứ ác quỷ trong người bạn ra ngoài, dần dần nó sẽ chiếm lấy trái tim của bạn, cướp hết cả lý trí bạn, bạn không biết chuyện gì cả, nhưng đã đến lúc anh phải nói ra tất cả sự thật rồi.

* Trên cánh đồng bao la rộng lớn *

Taehyung: Gió chiều mát quá em nhỉ?

Bạn: Nae! Em rất thích... (vui vẻ trả lời)

Taehyung: Em nên nghĩ chúng ta có thể tiến xa hơn không? (anh đánh qua chủ đề khác)

Bạn: Dạ? Nếu anh muốn em luôn sẵn sàng kết hôn với anh!

Taehyung: Ủ... (gật đầu)

Bạn: Oppa à... em không nghĩ em có thể quen được anh luôn ỉ! Em cứ nghĩ nó là giấc mơ, tại sao lại có 1 khuôn mặt hoàn hảo đến như thế? (nhìn anh)

Taehyung: Gì đây! em đang khen anh đó hả?>-< (nhìn bạn)

Bạn: Đúng... anh rất đẹp trai!

Taehyung: (anh cười lộ rõ những đường cong trên khuôn mặt bánh trái ấy)

Bạn: Oppa... đẹp trai quá à! (ôm mặt)

Taehyung: Nè... nếu anh là thiên thần thì em sẽ như thế nào?

Bạn: Em sẽ rất vui, vì có 1 người yêu là thiên thần như anh!

Taehyung: Còn nếu em là ác quỷ thì sao?

Bạn: Em nghĩ là em nên chết đi, vì ác quỷ sẽ làm hại cho người khác! Mà sao anh lại hỏi như thế, thử trí thông minh của em à! (bạn khó hiểu)

Taehyung: * ôm bạn hôn lên trán * Anh muốn ôm em!

Bạn: Nè... Kim Taehyung, anh lợi dụng quá đó nha!

Taehyung: Anh muốn nói với em chuyện này! (nhìn bạn)

Bạn: Chuyện gì vậy anh?

Taehyung: À... chuyện... à... anh quên rồi, chừng nào anh nhớ sẽ nói với em! nó không có quan trọng cho lắm

Bạn: Vâng! Anh là chúa hay quên mà!

Taehyung: Nè.

Bạn: * cười híp mí *

Bạn và anh ấy ngồi ngắm mặt trời lặn, tựa đầu vào vai anh cảm thấy ấm áp vô cùng, cảm thấy mình thật là may mắn khi quen được người như anh, ánh mặt trời bắt đầu lặn dần, chỉ còn khoảng đêm bao la rộng lớn ấy, anh muốn nói với bạn nhưng lại sợ bạn sẽ sốc lên, anh không muốn nhìn thấy khi bạn sợ hãi, anh không muốn bạn thiếu mất nụ cười như ngày nào, đêm nay bạn ôm anh ngủ 1 giấc thật dài, quý đã cướp trái tim của bạn đi mà thay vào đó là trái tim của 1 con quỷ 1 con quỷ đội lốt trái tim, dần dần nó ăn cắp lí trí, bạn không còn là bạn nữa, 1 nửa kia là bạn còn 1 nửa kia là quỷ.

* Sáng hôm sau *

Taehyung đi mua thức ăn, hôm nay là sinh nhật của bạn, anh muốn hôm nay là ngày đặc biệt nhưng khi về đến nhà thì chỉ thấy bạn đập đồ, hét lên.

Taehyung: Giọng hét của quý! (nhìn bạn)

Bạn: Oppa... rốt cuộc là xảy ra chuyện gì thế? Sao em không thể điều khiển được mình! (bạn chạy lại)

Taehyung: Trong trái tim em có 1 con quỷ, nó sẽ bao trọn lấy trái tim rồi tất cả thân thể của em!

Bạn: Sao? Trong người em có quỷ! Oppa phải làm cách nào?

Taehyung: * lắc đầu *

Bạn: Oppa, nói đi, em không muốn như thế đâu!

Taehyung: Chỉ còn 1 cách là em phải chết đi, như thế con quỷ sẽ tan biến! Nhưng anh không thể! (rung rung nhìn bạn)

Bạn nghe như muốn thất lại, tại sao? ác quỷ lại làm như thế? tại sao lại là bạn? tim bạn như muốn tan nát.

Taehyung:...!

Bạn: Sao anh lại không nói với em sớm hơn?

Taehyung: Anh không muốn mất em..

Bạn: Thì ra hôm qua anh lại hỏi em câu đó... thì ra anh là thiên thần... (bạn tuyệt vọng)

Taehyung: * gục mặt xuống *

Trong 1 phút tuyệt vọng, bạn không còn nghĩ ngợi gì thêm, đành thôi, bạn kết liễu đời mình bằng 1 miếng kiến đâm xuyên qua trái tim mình, con quỷ bên trong thét lên cùng với 1 người con gái, tuổi thanh xuân này, bạn chưa kịp bước qua, người con trai ấy ôm lấy bạn khóc lên.

Bạn: Taehyung...! Em làm như vậy...em có được... làm thiên thần... không? (bạn nói từng chữ trong khó khăn)

Taehyung: Em sẽ là thiên thần! (khóc lên 2 hàng nước mắt rơi)

Bạn: Oppa à... lúc đó em sẽ đến tìm anh! iu anh thêm 1 lần nữa!

Taehyung: Anh sẽ đợi em! Nhớ đó!

Bạn hôn nhẹ lên mái tóc anh, bạn cảm thấy buồn ngủ vô cùng, không cảm thấy đau nữa, bạn muốn ngủ 1 giấc thật dài, trong căn nhà đó chỉ còn tiếng khóc thút thít của người con trai, có lẽ nước mắt của anh ấy là liều thuốc khiến bạn tái sinh thêm 1 lần nữa, bạn không phải là ác quỷ mà bạn chính là thiên thần.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Đồ đáng ghét (H nặng) / Park Jimin /

CẢNH BÁO!!! CHƯƠNG NÀY CÓ H CỰC NẶNG NÊN MẤY CÔ KHÔNG MUỐN ĐỌC THÌ THÔI, NHƯNG MẤY CHƯƠNG SAU NHỚ ỦNG HỘ NHÉ, CẤM TRẺ EM DƯỚI 18 VÀ THANH NIÊN NGHIÊM TÚC. NÊN NHỚ ĐÃ CẢNH BÁO RỒI NHÉ!!!

/ Vào đọc thôi /

Hôm nay là ngày bạn và Jimin tổ chức đám cưới tại biển, bạn trong rất xinh với bộ váy cưới màu trắng tinh khiết sánh duyên cùng chú rể bánh trai, ai cũng ghen tị với bạn cả, tổ chức lễ cưới long trọng, chụp hình, quay phim, ăn uống, ngày hôm nay trôi rất nhanh, tiễn khách về bạn và anh rất mệt, chỉ muốn ngủ 1 giấc thật dài, nhưng bạn đã lầm tưởng anh cũng giống như bạn rất mệt, anh bế bạn lên phòng, bạn như con nai vàng ngơ ngác, bạn không biết mình sẽ bị ăn thịt vào lúc nào.

* Đêm tân hôn *

Anh quăng bạn xuống 1 cách mạnh bạo, nhìn bạn với cặp mắt nham hiểm nhìn là muốn đấm, anh tháo bỏ cả vạt quần xuống đất, bạn bức lên nhìn anh

Bạn: Yahh... anh làm gì thế, bế tôi lên rồi quăng xuống thế à ? (đứng lên)

Jimin: Chứ em muốn sao? (nhìn bạn nham hiểm)

Bạn: Chưa gì anh đã như vậy rồi, anh ăn hiếp tôi vừa vừa thôi!

Jimin: Haha! Em hiền lắm!

Bạn không nói gì với anh nữa, nói thêm anh chỉ càng trêu chọc bạn nhiều hơn thôi, đi vào phòng tắm, tắm cho hạ quả rồi bạn sẽ xử anh sao, bạn chưa biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo đây? Ôi bạn thật là ngây thơ, của phòng tắm đột nhiên mở, bạn giật mình quay lại đó là Jimin.

Bạn: * đỏ mặt * Đi ra ngoài nhanh! (hét lên)

Jimin: Tại sao?

Bạn: Tôi phải tắm nữa... đồ dâm tặc @-@! (bạn lấy tay che lại)

Bạn rất sợ hãi khi anh để lộ bản chất thật sự của mình, sợ lắm! anh và bạn bây giờ đã là vợ chồng rồi mà sao lại cảm thấy như người lạ.

Anh nhào lại đưa 2 tay bạn ép vào tường, hôn lên môi bạn mãnh liệt, đưa lưỡi mình vào trong bạn uốn nắn một cách chuyên nghiệp, bạn bây giờ như bị xịt keo cứng ngắt, muốn đào lỗ chui xuống cho rồi, bạn không ngờ anh lại mạnh bạo đến như thế, một lúc lâu anh bế bạn lên giường, bạn định thần lại.

Bạn: A... anh định làm gì tôi thế? (vùng vẫy)

Jimin: Hôm nay là tân hôn của chúng ta mà! Sao em lại thế?!

Bạn: Tôi muốn ngủ... tôi không muốn...

Jimin: Không được... sáng đến giờ em đã bơ anh nhiều lắm rồi!

Bạn: Anh im đi... (bạn nói như muốn hét hơi) Tại tôi phải tiếp khách cũng đâu có vui sướng gì đâu chứ! (bạn tức lên bảo)

Bạn: Cùng sẽ chết với anh!~~~~

Anh cười bỏ từng lớp áo của mình, để lộ phần da thịt rắn chắc của mình, bạn nhắm mắt lại không muốn nhìn thấy cảnh tượng đó, anh nhẹ nhàng hôn lên cổ bạn, bạn nghĩ đến ngày đầu tiên khi anh định làm quen với bạn, anh ngọt ngào như kẹo socola, thế mà giờ trước mặt bạn không khác gì 1 con thú dữ.

Bạn: Tôi... sợ lắm!

Jimin: Ngoan, sẽ không sao đâu!

Anh không làm cái đạo đầu mà đâm thẳng vào bạn, bạn đau đớn hét lên trong sự tuyệt vọng, sao anh ta lại có thể làm như thế đối với bạn!, anh ta không còn là Park Jimin bạn từng quen biết nữa, mà 1 con người 2 tính cách khác nhau hoàn toàn, bạn đau đớn nhìn anh, máu chảy ra quá nhiều, một lúc lâu anh phóng toàn bộ vào bên trong bạn, anh và bạn thờ phào nhẹ nhõm, anh nhìn bạn không động tĩnh gì nữa, anh bây giờ mới lo lắng cho bạn.

Jimin: Nè... em có sao không?

Bạn: * nhìn anh với cặp mắt rung rung * Rốt cuộc anh là ai hả? Sao không giống với Park Jimin mà tôi từng quen thế! (hét lên muôn phần tức giận)

Jimin: Hà?

Bạn: Anh chỉ biết bản thân mình mà chẳng nghĩ đến tôi gì cả, anh đúng là đồ đáng ghét, anh có biết tôi rất đau đớn không?! (khóc lên)

Jimin: Anh cũng chẳng biết trong anh là ai nữa, anh không thể kiểm chế được nó! (gãi đầu)

Bạn: Anh là thế thôi! Chẳng biết suy nghĩ cho ai cả!

Jimin: Anh xin lỗi mà! (cuối đầu xin lỗi thành tâm)

Bạn: Thôi không cần!

Jimin: Đi mà!!!~~~~ (làm trò aegyo)

Bạn: * phì cười khi anh làm trò * Tại sao em lại không thể phạt nổi anh chỉ trong 2 phút thôi chứ! Anh làm trò Aegyo mất cười quá ~! Haha! (ôm bụng cười)

Jimin: Em chịu cười rồi kìa, vậy tha lỗi cho anh nhé em yêu ~!

Bạn: Được rồi! Hôm nay em tha cho anh!

Jimin: Cảm ơn em!

Bạn: Thôi em đi tắm! (đứng lên)

Jimin: Mai tắm! (anh nhiu mày)

Bạn: Tại sao? Anh ghét ai không chịu tắm lắm mà!

Jimin: Nè... vợ à... ~~~~

Bạn: Anh muốn sao nữa đây!

Jimin: Hai vợ chồng mình làm thêm 1 hiệp nữa nhé!

Bạn: Sao? đồ dâm tặc, anh muốn tôi liệt giường luôn sao? sao anh ác thế! (bực lên)

Jimin: Anh muốn em..

Đêm tân hôn thật là thú vị.

(T/G: Ôi cái đầu óc trong sáng của mì)

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Có thai ... Tiểu bảo bối / Jung Hoseok /

Bạn là thư kí của Hoseok, anh là người đẹp trai, nhà giàu, lại còn hiền lành và thông minh, không biết mối duyên nào làm cho 2 người đến với nhau rồi kết hôn, anh lại còn rất quan tâm và nuông chiều bạn muốn cái gì cũng được, hôm nay anh được kí hợp đồng với tập đoàn nổi tiếng nên dẫn bạn đi nhà hàng sang trọng, ăn được 1 chút bạn cảm thấy buồn nôn và mất ói, chạy lao vào nhà vệ sinh, anh cảm thấy lo lắng.

Hoseok: Em có sao không? (chạy vào)

Bạn: Em không sao... em hơi mất ói 1 chút! (khó hiểu bảo)

Hoseok: Sao kì thế! Em có bị gì không nhỉ, sao lại buồn nôn!

1 vị khách nữ: Hay là cô ấy có thai rồi, thường thường những chịu chứng này thường hay xảy ra đối với những người mang thai lắm! (ôn tồn giải thích)

Bạn và anh đều tròn xoe mắt nhìn nhau, bạn không tin mình đang có thai, anh thì vui vẻ nắm tay bạn, bấy lâu nay anh đã mong có 1 đứa con rồi bây giờ

đã thành hiện thực.

Hoseok : Có thật không?

Bạn: Dạ? Em không biết nữa!

Hoseok: Hay là ngày mai em đi khám thử xem... anh sẽ chờ em đi!

Bạn: Vâng! (ngây thơ bảo)

Hoseok: Vậy ta về thôi!

Bạn: Nhưng mà oppa à! Còn thức ăn thì sao? Chẳng lẽ bỏ.

Hoseok: Mấy đồ ăn đó, em ăn không được mà, về nhà đi anh sẽ trở tài nấu nướng cho em xem~!!!

Bạn: * vui vẻ * Vâng!

Anh dìu bạn lên xe rồi chạy về căn biệt thự mà anh và bạn đang ở, căn biệt thự sang trọng, sơn bằng màu trắng nên nó tô lên vẻ đẹp tinh khiết của ngôi biệt thự 2 tầng, 2 bên cổng có hình 2 đầu lân bằng cẩm thạch, trước nhà có vòi nước tự động, xung quanh là vườn hoa hồng trong thích mắt, phía sau là hồ bơi rộng, bên trong biệt thự thiết kế theo kiểu Pháp làm cho ngôi biệt thự như một lâu đài giàu có và huy hoàng, bước xuống xe anh mở cửa cho bạn bế bạn vào biệt thự.

Bạn: Oppa! Thả em xuống đi! Em tự đi được mà...

Hoseok: Không! Từ giờ anh sẽ là người bảo vệ em suốt cả cuộc đời! (thánh sến)

Đúng là Jung Hoseok, Jung Thị Lỗ làm cái gì cũng lố và quá lên, bạn chỉ mới theo lời dự đoán là mang thai của 1 vị khách lạ mặt thôi mà, nếu có thai thì anh sẽ còn quá hơn, còn nếu không có thai thì sao nhỉ? Chắc là anh không chịu nổi đã kích này đâu!:] Anh ân cần chăm sóc bạn như 1 đứa trẻ, kể cả công việc tắm rửa, rồi bạn lại ôm anh ngủ 1 giấc, mong chờ đón đứa con đầu lòng của mình, sáng ra anh hồi hức bạn đi khám, nhưng khi xem kết quả bạn lại hồi hộp vô cùng.

Bác sĩ: Cô chỉ bị triệu chứng rối loạn tiêu hóa chứ không hề có bầu gì cả!

Nghe đến đây, bạn không còn phấn khởi như lúc nãy nữa, vẻ mặt bạn u sầu, sẽ như thế nào nếu Hoseok biết điều ấy nhỉ? Anh là người rất ít khi buồn, nhưng 1 khi đã buồn thì sẽ kéo dài đến mấy tháng, bạn không muốn thế đâu, con là do trời ban mà, có thể kiểm con được nữa mà chứ có phải là không được đâu.

Bạn: À... vâng!

Bác sĩ: Cô chỉ cần uống thuốc thì nó sẽ khỏi cô không cần lo! (đưa cho bạn bọc thuốc)

Bạn: Cảm ơn bác sĩ! (đứng lên)

Ở ngoài Hoseok chờ bạn, mặt vui tươi khi thấy bạn ra ngoài, bạn thấy anh hớn hờ chạy lại, bạn không muốn nụ cười ấy vụt tắt khi nghe câu nói của bạn, bạn muốn nụ cười ấy sẽ ở đó mãi mãi, ngay trên khuôn mặt hoàn hảo đó.

Hoseok: Sao rồi? Có phải là có thai không? (anh nắm tay bạn)

Bạn: À... à!

Hoseok: Có phải là có thai không?

Bạn:...! (nhìn anh mặt buồn)

Hoseok: Là sao... anh không hiểu gì hết.

Bạn: * lắc đầu * Oppa à, bác sĩ chỉ bảo là rối loạn tiêu hóa thôi, không có thai!

Hoseok: Thì ra là vậy! (nhìn bạn)

Bạn: Oppa à! Anh đừng buồn nhé, chúng ta có thể có con mà ~! (nắm tay anh)

Hoseok: * nhìn bạn cười * Anh không buồn đâu!

Anh nở nụ cười, nhưng sao nụ cười ấy lại quá giả dối, hay anh đang cố cười để làm cho bạn yên tâm, bạn nhìn anh hơi buồn.

Bạn: Oppa! Ta đi ăn nhé!

Hoseok: Hà? À... ta đi thôi!

Bạn khoác vai anh vui vẻ đi, kể cho anh những câu chuyện cười mình đã gặp hồi cấp 3, những câu chuyện mà bạn với đám bạn chơi những trò chơi không ai có thể nói là "ngu hơn", nhưng nó là kỉ niệm không bao giờ quên, anh phì cười.

Hoseok: Thật sao?

Bạn: Vâng, hồi đó lớp em là trùm chúa về việc chơi ngu!

Hoseok: Haha!

Bạn: * cười cùng anh *

Bạn và anh đi ăn rồi về nhà để làm chuyện trọng đại! Thế thôi.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Mưa rơi ... Tim ngừng đập ! (fic buồn ?) / Kim seokJin /

Hôm nay là ngày mà bạn Jin chia tay, không hiểu anh lại nghĩ bạn là người như thế nào mà lại chia tay bạn, anh không hiểu bạn, bạn buồn lắm, đau lắm khi nghe anh nói câu chia tay ấy, bạn biết anh chia tay bạn là để về cưới người con gái thanh mai trúc mã của anh ta, bạn vừa đi vừa chửi rủa 1 người.

Bạn: Anh ta chỉ yêu mình qua đường thôi sao? Chỉ là trả thù cô gái thanh mai trúc mã của anh ta?

Bạn vừa đi vừa cười buồn, đoạn đường ấy nhiều người đi qua lại, ai cũng nhìn bạn, tỏ ra vẻ kinh bỉ, thương hại, trời âm u kéo theo mưa đến, bạn dơ tay ngăn mặt lên hứng làn nước mưa mát, 1 phần quên đi nỗi buồn mà bạn cho là cả đời.

Bạn: Mưa rồi... mưa thật rồi!

Mưa thấm vào quần áo, bây giờ bạn mới dừng chân tại ven ghế đá mà bạn và anh tình cờ gặp nhau, ngồi ở đó một mình, tưởng nhớ lại kỉ niệm đẹp, hạnh phúc mà bạn cho là giả tạo, quần áo bạn ướt sũng, ai nhìn bạn cũng biết là bạn bị thất tình, thật là tội nghiệp!, một người con trai cầm dù chạy lại nhìn bạn.

Jin: Bác gái bảo là không thấy em.. em về nhà nhanh đi, không bác ấy lại lo nữa! (che cho bạn)

Bạn: Anh đến đây, chỉ để nói câu này thôi sao? (nhìn anh)

Jin: Về nhanh đi! Để anh đưa em về! (anh ra lệnh cho bạn)

Bạn: Tôi biết tự lo liệu... anh không cần phải bận tâm! Chúng ta đã chia tay rồi...! (khóc lên)

Không ngờ anh chỉ lại đây để ra lệnh cho bạn về, mà không chịu lắng nghe bạn, bạn đã quá lắm tin anh, bạn muốn nói ra hết những gì trong lòng bạn, bạn rất ghét anh.

Bạn: Anh về đi... về với cô gái mà anh xem là thanh mai trúc mã ỉ! (quát lên)

Jin: Anh...

Bạn: Anh thì thỏa mãn, cô ta thì vui vẻ cưới anh, còn tôi thì đau lòng, tôi cảm thấy mình thật đáng thương! (cười lên tỏ vẻ buồn bã)

Jin: Về nhà... (nắm tay bạn kéo đi)

Bạn: Tôi không muốn về... tôi muốn ngắm mưa, anh biến đi tôi không muốn nhìn mặt anh nữa! (bạn hét lên)

Jin: Về việc chia tay... anh cũng không muốn!

Bạn: Sao? (cười to lên) Anh không muốn? (nhìn anh điên dại) Tôi nghe câu này quen rồi.

Jin: Anh đã có yêu cô ta, nhưng đó chỉ là lúc đầu thôi, nhưng bây giờ trái tim anh đã yêu em thật rồi! (nhìn bạn âu yếm)

Bạn: Yêu tôi...? Sao lại chia tay với tôi? (khó hiểu bảo)

Jin...

Bạn: * thất vọng * Thôi không cần giải thích nữa... chỉ làm cho tôi thấy ghê tởm hơn thôi!

Jin: Em điên sao? Người anh yêu chỉ có mình em thôi! (hét lên)

Bạn: Phải... tôi điên rồi, mới yêu anh? Yêu đến mù quáng không còn đường lui.

Bạn chạy đi, 2 hàng nước mắt lăn dài trên má, bạn rất ghét anh, bạn sẽ không bao giờ biết yêu nữa, hay nói cách khác trái tim bạn đã chết khi nghe anh nói câu chia tay, 1 ARMY... không thể yêu Idol sao? Nực cười thật! Yêu Idol là quyền của mọi người, không có cái gì để cấm cản gì hết, bây giờ bạn không muốn tồn tại trên đời này nữa, bạn chỉ có anh thôi, hình như điều ước ấy lại trở thành sự thật rồi, bạn vượt qua mà không nhìn đường, chiếc xe lao đến mà không ngăn ngại, bạn quay lại nở nụ cười trên môi nhưng 2 hàng nước mắt chảy dài, điều ước đó đã trở thành hiện thực thật rồi!

Jin: K...không! (hét lên)

Anh đã chứng kiến người con gái mà anh đã cho là tuổi thanh xuân của anh, người con gái mà anh yêu thương, bạn ngã xuống trên tay có cầm 1 lá thư, lá thư mà anh đã tỏ tình với bạn, đối với bạn nó rất quý giá, anh chạy lại vội vã ôm bạn vào lòng, máu chảy dài

Jin: Không! (khóc lên) Anh không muốn...

Bạn: Oppa à... anh phải cười lên chứ, em không muốn anh khóc đâu! (cười)

Jin: Em có biết là em ngốc lắm không? Anh có thể cưới em mà!

Bạn: * lắc đầu * Nếu em có thể sống lại 1 lần nữa, em sẽ tìm anh nhé!

Jin: Anh sẽ chờ... nhớ đến nha! (khóc 2 hàng nước mắt rơi trên trán bạn)

Bạn đã té quy xuống khi bước qua tuổi thanh xuân, có lẽ bạn sẽ không bao giờ đứng lên được, bạn sẽ ở lại đó, nhìn anh với người con gái khác, bạn không còn cảm thấy đau nữa, máu chảy nhiều lắm, anh gọi xe cấp cứu, nếu bạn tái sinh, bạn sẽ đến tìm anh, có lẽ ca phẫu thuật đã thất bại, thân chết đến gõ cửa phòng bệnh và đem bạn đi, đám cưới hôm ấy trời âm u lạ thường, có đám người ho to " Chú rể bỏ trốn rồi! ".

* Trên ngôi mộ mới đắp *

Jin: Em sao rồi?

Đặt bó hoa lên ngôi mộ, anh ăn mặc rộn ràng, nói chung là đồ chú rể, hôm nay là đám cưới của bạn và anh.

Jin: Sắp tới giờ rồi!

Anh nhìn ngôi mộ người con gái mỉm cười ấy trên tấm hình, Nếu có thể yêu anh lần nữa! Bạn có thể yêu anh sao?.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Em thật tỏa sáng ... / Kim NamJoon /

Bạn và Monie cưới nhau được 2 năm, công việc bạn và anh bận lắm nên không có thời gian chăm sóc bản thân, bạn ngất xỉu tại công ty vì quá sức, NamJoon rất lo lắng cho bạn, anh dành thời gian chăm sóc bạn nhiều hơn, bỏ công việc điều đó làm cho anh bị cấp trên khiển trách nặng nề, anh cũng mệt mỏi lắm, bạn nhìn anh không khỏi xót xa, bây giờ bạn không thể nấu 1 bữa cho anh, bạn phải ở lại bệnh viện để hồi sức sau 1 đồng công việc, bạn muốn hồi phục rất nhanh, hôm nay anh đến thăm bạn.

NamJoon: Em sao rồi? (mở cửa)

Bạn: Oppa!

Bạn không ngăn ngại mà chạy lại ôm oppa ngay, có lẽ bạn rất nhớ anh, nhớ anh rất nhiều vì mấy bữa nay bạn không gặp bạn, anh chỉ phì cười, bạn thấy anh là bao nhiêu muộn phiền biến tan, nụ cười anh như 1 mặt trời làm cho bạn tan chảy.

NamJoon: Sao thế? Đau ở đâu à? Em làm anh lo đấy! (dìu bạn về giường)

Bạn: Em nhớ anh lắm... mấy bữa nay anh đi đâu thế? Sao anh không đến thế!

NamJoon: Xin lỗi em, tại mấy bữa nay anh phải tăng ca... mà bây giờ anh đã đến rồi này.

Bạn: Chắc anh mệt lắm! (rung rung)

NamJoon: Có gì đâu! Mà anh có nấu cháo cho em này! (lấy ra trong vỏ đồ)

Bạn biết tài nấu ăn của NamJoon mà, nó không ngon nhưng làm cho bạn ấm áp;), dù anh nấu dở nhưng bạn rất vui vì anh luôn quan tâm đến bạn còn hơn hồ hững với bạn bao nhiêu năm nay, anh đem ra 1 tô lớn, bạn phải ráng ăn, ngon hay dở gì cũng phải ăn, bởi đây là tấm lòng của anh mà, không lẽ bạn lại không ăn.

NamJoon: Là anh nấu đó!

Bạn: Woa! nhìn ngon quá! (vỗ tay)

Anh nhẹ nhàng đút cho bạn 1 muỗng, bạn từ từ cảm nhận hương thụ hương vị nó, anh hồi hộp nghe bạn nhận xét, phải nói là quá tệ @-@, bạn cố tỏ ra hài lòng, mỉm cười với anh.

Bạn: Ngon quá oppa!

NamJoon: Thật không? (anh tự nếm thử nó)

Bạn: Ngon mà... (áp úng)

NamJoon: Mặn quá... (nhú mồm) Anh lại thất bại nữa rồi... HUH!

Bạn: Có đâu... * lấy tô cháo ăn 1 muỗng * Ngon mà... oppa... anh bị sao thế? Em thấy ngon mà! (mỉm cười)

NamJoon: Em không ăn được thì đừng có miễn cưỡng mà...

Bạn: Không, nó ngon lắm oppa!

Bạn vừa ăn vừa khen, ăn hết tô cháo, anh nhìn bạn âu yếm, dù nó mặn nhưng không mặn bằng tình yêu anh dành cho bạn (í là mặn mà í), anh mỉm cười, hôm nay anh cười rất nhiều, anh thật là tỏa sáng, anh thăm bạn 1 chút rồi về với đồng tài liệu của anh, bạn cảm thấy dịu hẳn lại khi thấy anh vui vẻ nói chuyện với bạn, bạn ngủ thiếp đi, sáng dậy chỉ thấy ánh nắng chiếu rọi vào mặt bạn, ngày hôm nay trời qua thật dài, không biết chừng nào mình sẽ xuất viện nhỉ?.

Tối hôm nay trăng rất đẹp, bạn muốn nhìn ngắm nó mãi thôi! Nó có 1 sự cuốn hút để bạn muốn ngắm nó mà không nghĩ ngợi gì hết, trăng to tròn mang theo những ngôi sao sáng chiếu rọi đêm tối này.

NamJoon: Em làm gì thế? Sao lại ra khỏi giường bệnh... lỡ em lại xỉu nữa thì sao?! (lo lắng bảo)

Bạn: Không sao đâu oppa, ở trong đây ngọt ngào quá hà!

NamJoon: Không được em phải giữ sức khỏe chứ ~! (đỡ bạn nằm xuống giường bệnh)

Bạn: Oppa! Hôm nay trăng có đẹp không?

NamJoon: Hôm nay trăng rất đẹp... vì là ngày rằm mà!

Bạn ; Em không thấy, chỗ em nằm bị che mất rồi. (buồn bã)

Anh không nói gì thêm, bế bạn lên, bạn ngạc nhiên, sao anh lại làm thế.

NamJoon: Trăng kia... em nói muốn ngắm mà!

Bạn: Không cần, bỏ em xuống... em nặng lắm!

NamJoon: Trăng rất đẹp và tròn... (nhìn trăng)

Bạn: Trăng hôm nay rất đẹp! (nhìn trăng)

NamJoon: Em nhìn những ngôi sao kia, ban đêm mà chúng vẫn tỏ sáng như em vậy! (hôn lên trán bạn)

Bạn: Oppa này... kì quá hà! (đánh anh)

NamJoon: Em thật tỏa sáng... anh muốn nhìn em mãi thôi! (ôm bạn siết chặt hơn)

Bạn: Oppa... sao anh siết chặt thế! (lo lắng bảo)

NamJoon: Anh không cho em đi đâu hết.

Bạn: Thì em có đi đâu đâu! * bạn nói xong ho liên tục *

Anh nhìn bạn như thể sốt ruột mà để bạn xuống giường, anh định đi gọi bác sĩ nhưng bạn vội kéo anh lại, bạn muốn nhìn thấy anh thôi, chứ không phải là ai khác, bạn cần anh nhiều lắm, bạn sợ bạn ngủ rồi anh sẽ đi mất, bạn không muốn đợi anh đến thăm bạn.

Bạn: Đừng đi... em không muốn thấy bác sĩ!

NamJoon: Nhưng mà... em có sao không? (ôm bạn vào lòng)

Bạn: Không em không sao! Chỉ là ho thôi mà! (ôm anh chặt hơn)

NamJoon: Ho sao? Em làm anh lo đó có biết không?

Bạn: Em không sao! Anh đi rồi em sẽ không thấy mặt trăng nữa đâu!

NamJoon: Anh không đi đâu hết!

(T/G: Nếu bạn có thể tỏa sáng... thì tôi sẽ ổn)

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Đồ Ngốc ! Sao anh lại ôm đi thế ? / Kim NamJoon /

Bạn là giám đốc của 1 công ty lớn trong Seoul, NamJoon là thư ký riêng của bạn và cũng là vị hôn thê chưa cưới của bạn, nhưng do anh bất cẩn nên đã bị mất trí nhớ tạm thời nên không thể quản lý sổ sách được (thư ký), vì thế bạn phải tuyển 1 nam thư ký giúp đỡ mình, anh ta khá đẹp trai nhưng trong lòng bạn thì không quan tâm, hôm nay bạn phải đi công tác với thư ký mới.

Bạn: Oppa à! Hôm nay em phải đi công tác.

NamJoon: Sao? Mon không muốn em đi công tác đâu! ~~~ (kéo tay bạn, ngây thơ nũng nịu)

Bạn: Em đi rồi sẽ về... Em có muốn người giúp việc rồi, bà ấy sẽ chăm sóc cho anh! (bạn cười)

NamJoon: Nhưng oppa không muốn!... Em đi rồi, họ sẽ ăn hiếp anh cho coi!

Bạn: Họ không ăn hiếp anh đâu... Em hứa sẽ mua nhiều quà cho anh!

NamJoon: Nhưng...

Chợt cửa phòng mở, đó là thư ký của bạn, anh ăn mặc tươm tất, cười mỉm với bạn.

Thư ký nam: Thưa gia đốc... Đến giờ máy bay cất cánh rồi.

Bạn: Ồ... Đợi tôi 1 chút...

Thư ký nam: Vâng... (đóng cửa lại)

NamJoon: Anh không muốn em đi đâu... Nếu đi, anh sẽ đi chung bảo vệ em! ~~~

Bạn nhìn anh không khỏi xót xa, không biết chừng nào anh sẽ hồi phục trí nhớ?, dù biết là anh rất lo cho bạn nhưng bạn phải đi, nếu không sẽ mất cơ hội, anh nũng nịu bảo bạn.

NamJoon: Em phải ở đây!

Bạn: Em đi công tác có phải đi chơi đâu!

Hình như bạn không chịu nổi nữa, bạn biết làm thế là hơi quá đáng nhưng thà để anh giận còn hơn nằng nệ bạn ở lại với anh, bạn giận dỗi bà giúp việc rồi đi ra khỏi cửa, anh chỉ nhìn bạn 1 cách khó hiểu rồi khóe mắt anh cay cay, anh nghĩ có lẽ bạn không còn yêu anh nữa rồi, bạn muốn từ bỏ anh.

/ Sau chuyến đi công tác 2 tuần /

Hôm nay là 12/9 sinh nhật của NamJoon, bạn hớn hờ mua bánh kem rồi quà □ cho anh, bây giờ bạn chỉ muốn chạy về thật nhanh rồi ôm anh vào lòng, nghe tin anh hồi phục trí nhớ bạn mừng lắm, nhưng khi về thì chỉ thấy người con trai ấy ngồi cặm cụi làm việc.

Bạn: Monie! Em về rồi nè. (bạn vừa nói vừa tháo đôi giày ra)

NamJoon:... (Ngồi làm việc)

Bạn: Em có mua quà cho anh này! (bạn lấy ngay ra gói quà lớn)

NamJoon:... (vẫn không để ý đến bạn)

Bạn biết anh còn giận bạn lắm, bạn sẽ làm cho anh giận hòa với bạn sau, bây giờ bạn đi tắm cái đã.

/ 30 phút sau /

NamJoon: Cuối cùng cũng xong... Mà cô ấy đâu rồi ta? Sao mình lại nhớ đến cô ta nhỉ? Mình phải làm giá 1 chút chứ! (nói thầm)

Anh bỏ đi đóng tài liệu rồi sau đó anh lên giường rồi đi ngủ, chắc anh không nhớ ngay sinh nhật của mình, bạn tắm xong cảm thấy nhẹ nhõm đi hân.

Bạn: Anh ngủ rồi à?

NamJoon:... (nhắm mắt lên)

Bạn: Bỏ tay anh luôn! Sao giận dai thế không biết! (nhìn anh)...

Bạn bây giờ mới buồn bã nhìn anh, anh chẳng quan tâm đến bạn gì cả, bạn nhìn chiếc bánh kem mà bạn mua cho anh, có lẽ nó cần đến, đầu bạn suy nghĩ ra ý này.

NamJoon:...

Bạn: Kim NamJoon!!! Anh dậy cho em... (kéo anh dậy)

NamJoon: Anh muốn ngủ... (nhíu mày)

Bạn: Đợi thôi nén rồi hà ngủ...

NamJoon: Sao?

Bạn: Hôm nay là sinh nhật anh mà, 12/9! (cầm bánh kem lên)

NamJoon: Anh cũng quên mất!

Bạn từ từ bước lại phía giường, vừa đi vừa hà bài chúc mừng sinh nhật cho anh, anh bây giờ không còn giận bạn nữa... Bạn chờ anh thổi nến rồi sau đó tặng quà cho anh, anh tưởng bạn sẽ không nhớ đến sinh nhật anh

Bạn: Oppa à... Hết giận em chưa?

NamJoon: Thì ra em làm vậy là để giận hòa với anh à?... Thế anh chưa hết giận đâu!

Bạn: Thôi mà... Trong lòng em chỉ có anh thôi... Cái anh thư ký gì đó, anh ấy đã từ chức lâu rồi, nên bây giờ em sẽ khôi phục lại chức thư ký cho anh! (bạn cố nằng nệ anh)

NamJoon: Thật không?

Bạn:... * hôn lên tóc anh *

NamJoon: Em có nhớ anh không?

Bạn: 2 tuần mà không nghe được giọng nói của anh là em phát điên lên rồi! (ôm anh)

NamJoon: Anh cũng nhớ em nhiều lắm...!

Bạn: Mà sao anh ôm thế? Bà giúp việc không cho anh ăn à!? (lo lắng bảo)

NamJoon: Không phải... Không có em anh ăn không vào...!

Bạn: Thế em nấu cho anh đồ ăn tẩm bổ nhé!

NamJoon: Không... Anh muốn...

Bạn: Muốn gì? (ngây thơ bảo)

NamJoon: Muốn ăn em... Muahaha!

- Hết chương 15 -

T/ G: Ôi hôm nay 12/9 nhé mấy cô, cậu... Chúc mừng oppa đẻ!!! ♥

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Ông chồng đảm đang ! (H nặng) / Min YoonGi /

CẢNH BÁO!!! □ □ □ □ NẾU AI KHÔNG MUỐN ĐỌC THÌ THÔI! NHỮNG LỜI SAU ĐÂY SẼ HỜI NHẠY CẢM 1 CHÚT NHÉ MẤY CÔ... CẬU!!! MẤY CÔ ĐỪNG NGHĨ TRONG TÔI:))) MUAHAHA!!!

Bạn và YooGi quen nhau rồi cưới nhau, khoảng thời gian thắm thoát trôi qua thật nhanh, bạn lo công việc còn anh thì lo sáng tác, anh thấy bạn không chịu ăn gì hết nên quyết định cho bạn 1 sự bất ngờ, hôm nay anh chuẩn bị đi siêu thị mua đồ cho bạn rồi nấu cho bạn 1 bữa thật ngon.

/ Nhà riêng của bạn và anh /

Bạn mới về đã nghe mùi gì đó nhỉ? Đang nướng khô à? Sao mùi lại khét đến thế? Bạn chạy vội vào xuống bếp chỉ thấy YooGi nằm ngủ ngon lành thôi, đúng là heo mả! Thì ra anh nấu cho bạn nồi kim chi mà sao không canh lại đi nằm ngủ thế kia, chắc anh mệt rồi, bạn vội vã đắp chăn cho anh, nhưng anh chợt tỉnh lại.

YooGi: Em về rồi hả? (dụi mắt nhìn bạn)

Bạn: Vâng... Oppa à? Sao anh lại ngủ ở đây thế? Sao không vô phòng...

YoonGi: Thì anh canh nồi kim chi... (sực nhớ, anh vội vã chạy lại) Ôi chết tôi rồi... (thất vọng nhìn nồi kim chi)

Đó là công sức anh làm cho bạn, mà giờ lại thành ra như thế!, anh tính chờ bạn về rồi 2 người cùng ăn chung, nhưng nào ngờ...

Bạn: Mà công nhận anh hay thật... Khét như thế mà vẫn ngủ được... Thật báỉ phục anh! (bạn trêu chọc anh)

YooGi: Anh tính canh nhưng lại ngủ luôn ở ghế sofa, vậy là nồi kim chi của anh thất bại! (buồn bã bảo với bạn)

Bạn:...! (nhìn anh)

YooGi: Anh lại phá hoại nữa rồi... Huhu!

Bạn: Thôi oppa... Anh bỏ ở đó đi... Để em nấu cho anh vài món, chắc anh đói lắm rồi nhỉ? (bạn cởi áo khoác ra)

YooGi: * Nhìn bạn 1 cách phải nói là nhìn muốn đâm ngay vào mặt * Anh không đói... Nhưng anh muốn ăn...

Bạn: Ồ... Đợi em một chút...

YooGi: Không phải... Là cái khác...

Bạn: Là sao?

Anh hí há hí hửng chạy lên phòng, bạn không biết chút nữa sẽ bị ăn thịt nên vẫn tiếp tục nấu đồ ăn, trên lầu YooGi biết bạn rất thích uống sữa vào mỗi buổi tối nên anh lên bỏ xuân được vào trong, anh thật ác độc, chờ bạn nấu xong rồi bạn sẽ chết với anh.

Bạn: Oppa à... Anh ăn đi, đồ ăn chín rồi này!

YooGi: Em không ăn sao?

Bạn: Không! Em ăn ở công ty rồi... Em đi tắm cái đã!!! (bạn bước vào phòng tắm □)

Anh ăn từ từ rồi chờ bạn ra để kiểm con>>> anh thấy thật thỏa mãn trong lòng, anh muốn kiểm khoảng 3 đứa, nghĩ đến đó anh cảm thấy thật vui vẻ.
Muaaha

/ 30 phút sau /

Bạn tắm xong, bạn vội và cầm cốc sữa uống lên 1 cách ngon lành, chỉ có 1 hơi mà bạn đã uống sạch nó rồi, sau đó bạn chảy tóc rồi xem tivi cùng anh, anh nhìn bạn mỉm cười tỏ vẻ dâm tặc.

YoonGi: Phải chỉ lúc nào em cũng ngoan thế thì tốt biết mấy.

Bạn: Em lúc nào cũng ngoan cả!

Bây giờ thuốc thấm vào trong người bạn, bạn cảm thấy thật là nóng nực, tại sao tắm rồi lại cảm thấy như dầu muốn nổ ra.

Bạn: Sao kì vậy ta...

YoonGi: Sao thế?

Bạn: Đầu của em.. Nó muốn nổ tung ra vậy...

YooGi: Ồ... Anh hiểu rồi... Thuốc thấm nhanh nhỉ! (anh tắt tivi)

Bạn: Hà!?

Anh đưa bạn nụ hôn đó, cắn xé môi bạn 1 cách nồng cháy, đưa chiếc lưỡi đáng ghét của anh vào bạn, từ từ điều luyện nút lưỡi bạn, 1 tay hư hổng của anh lòn vào chiếc áo của bạn, bây giờ anh nắm cái " cúc hoa " mà se se nó, bạn là lên trong sự khoái cảm tìm về, bạn và anh chưa bao giờ như thế, lâu lắm rồi anh mới được gần bạn.

Bạn: Ahh... Mìn YooGi... Đ.. Đừng... Xin anh đó!

YooGi: Tại sao? Đường như lâu lắm chúng ta mới có thể như thế này... Phải hưởng thụ chứ...

Bạn: Không... Buông em ra.

Anh mặc cho bạn cầu xin như thế nào... Anh không quan tâm, anh vẫn tiếp tục, hình như bạn không chịu nổi nên đánh vào ngực anh, anh mới buông tha đôi môi của bạn.

Bạn: YooGi..

YooGi: Thế nào?

Bạn: E... Em muốn... Tiểu YooGi.. Em muốn nó... Nó là của em.. (bạn thốt lên từng chữ)

YooGi: Đợi anh 1 chút...

Anh đâm sâu vào bạn, bạn không biết đã bao lần anh như con thú dữ đâm vào trong bạn và không nghĩ đến việc bạn rất đau, bạn uốn mình khi " tiểu nhỏ " xâm nhập vào, anh nhìn bạn tỏ vẻ thỏa mãn.

Bạn: YooGi... Làm ơn... Em rất nóng... (bạn mắt long lanh nhìn anh)

YooGi: Từ khi nào... Mà em hư hổng đến thế hả?

Anh nói 1 câu là anh đẩy vào 1 nhịp rất sâu, khoái cảm tìm về trong đầu bạn, khi bạn đã thích ứng thì trong miệng bạn chỉ còn tiếng rên la.

Bạn: Em muốn nữa...

YooGi: Chết tiệt... Hình như thuốc hơi mạnh...

Bạn: Làm ơn... * hôn lên môi anh *

YooGi: Mẹ nó... Em định quyến rũ anh à? (quay người bạn lại)

Anh nhắm " hậu quyết " bé nhỏ của bạn mà đâm thẳng vào, bạn chỉ thấy hơi đau, nhưng đau 1 chút thì không còn nữa, bạn thật là hư hổng, bạn cùng 1 nhịp với anh mà tổng khứ toàn bộ " tinh dịch " nóng bỏng ấy vào trong, anh và bạn thờ phào nhẹ nhõm, thỏa mãn đến khoái lạc, chờ lâu bạn mới định

hình lại.

Bạn: Rốt cuộc anh cho em uống cái gì thế?

YooGi:Ờ ờ... (áp úng)

Bạn: Anh bỏ cái gì cho em uống.

YooGi: Là xuân được...

Bạn: Sao?

YooGi: Thì anh muốn kiếm con mà... Khoảng 3 đứa là được... Mà em không chịu, em bảo phải lo công việc rồi tính sau!

Bạn: Tuy em có nói như vậy... Nhưng chưa chắc gì em không muốn kiếm con!!!

YooGi:...!

Anh nhìn chỗ khác tỏ vẻ giận hờn, mặc dù 24 nhưng anh vẫn t ra về con nít, bạn nhìn anh phì cười, rồi bạn đi tắm, mới chỉ có 2h thôi, bạn phải đi tắm rồi ngủ sớm để ngày mai còn họp nữa.

Mìn YooGi nhìn thân hình bạn không mặc gì lại có ý định "ngày mai... Anh cho em khỏi đi họp luôn" anh vào nhà tắm và bla bla.

T/G: Nè mí thím đầu óc trong tối:)), nhớ phải biết ngây thơ như mị có biết hom!! □

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Oppa biết ghen ... / Joen JungKook /

Bạn hôm nay không làm việc cho nên rảnh rỗi cho nên rủ JungKook đi tắm biển, anh tưởng chỉ có bạn và anh nên anh muốn 1 khách sạn gần đó để khi tắm xong rồi ngủ lại đó 1 đêm, nhưng nào ngờ bạn lại rủ thêm Jinin và Taehyung, anh nghĩ kế hoạch tạo em bé đã bị thất bại.

/ Ngoài biển /

Bạn mặc bộ đồ tắm đen, nó làm nổi bật màu da trắng của bạn, JungKook phải nhìn bạn 10 - 15 phút mới nhìn sang chỗ khác, ý của anh là gì đây?.

Bạn: Oppa... Ra tắm với em nhé! (kéo anh)

JungKook: Yahh... Anh không muốn...! (nằm trên cát)

Bạn: Đi mà ~~~ Oppa... Oppa ~~~ (nũng nịu sành điệu củ kiệu:>)

JungKook: Yahh... Đừng gọi anh là oppa... Anh ghét lắm!

Bạn: Vậy thôi! Đồ JungKook đáng ghét, đồ ham ăn... Anh cứ nằm đây đi tôi mặc kệ anh...

JungKook:...!

Bạn tức giận anh, sao tính tình anh lại thế? Đáng ghét quá đi, bạn mặc anh nằm trên cát nhìn bạn, hôm nay bạn muốn anh 1 pha bị tức điên lên, bạn cố tình giỡn với Taehyung và Jinin, nắm tay Jinin và Taehyung, bây giờ JungKook mặt đỏ ửng mà quay về khách sạn, bạn thì cười rồi lên tỏ vẻ thích thú, Joen JungKook cũng biết ghen nữa đấy!.

Taehyung: Nó sao vậy...

Jinin: Không biết? Em có biết không? (nhìn Tae rồi sau đó nhìn bạn)

Bạn: * lắc đầu cười * Em cũng không biết... Đáng iu quá đi ~~~!

Bạn chỉ nhìn JungKook mặt giận hờn mà xách mông chạy thật nhanh về khách sạn, bạn chờ xem khi về đến khách sạn thì sẽ như thế nào?, bạn ăn xong rồi mua món mà JungKook thích nhất: Thịt cừu xiên nướng!)), bảo đảm JungKook sẽ hết giận.

/ Về khách sạn /

Bạn: Oppa... Sao anh bảo đi tắm biển mà không chịu tắm.. Còn về trước nữa, rốt cuộc là có chuyện gì? (bạn ngây thơ hỏi anh)

JungKook:...! (anh đang chơi game)

Bạn: Ê... JungKook! (ôm anh)

JungKook: Để anh chơi game...

Bạn: Xớ.... Anh không chịu nổi lúc em chơi với Tae và Min chứ gì! (bạn trêu chọc anh)

JungKook:...

Bạn: Im lặng là đồng ý rồi nhé! Em đi tắm...

Bạn vào phòng tắm, ngâm mình vào làn nước nóng kèm thêm 1 chút hoa anh đào hồng tươi, thật là thoải mái sau 1 ngày vui chơi tại biển, bạn chỉ mặc chiếc áo sơ mi mỏng rồi dài đến đầu gối, nhưng nó lại để lộ bộ đồ lót bên trong mờ mờ, bạn xoa tóc sau khi gội đầu, bước ra khỏi phòng tắm

JungKook: Haizz... Lại thua nữa rồi!

Anh quăng cái điện thoại trong đó chỉ có 2 từ " thất bại ", anh bây giờ mới ngước lên mà nhìn bạn, anh tròn mắt phải nói thân hình của bạn quá tuyệt vời, 1 đường cong hết sức thu hút bao ánh nhìn của anh, có

lẽ anh mê mẩn bạn rồi!, người anh như xị keo cứng ngắc.

Bạn: Oppa ~~~ sao thế?

JungKook: Bộ em định khiêu khích anh sao? (anh ngênh mặt)

Bạn: Anh nói gì chứ?

JungKook: Em ăn mặc như vậy thì khiêu khích anh chứ gì? Anh không dễ siêu lòng đâu!

Bạn: Hơ...

JungKook: Em bơ anh sáng nay còn gì! Anh chưa hỏi tội em là may lắm rồi...

Bạn: Vậy... Em mới mua thịt cừu xiên nướng nè ~~~

Bạn nói đến khiến anh, đói náo cả bụng, thật sự sáng giờ anh chưa ăn gì hết, tại lo ghen mà không ăn, ăn một cách ngon lành khiến bạn phì cười với Kookoe thở ngốc ấy, ngốc thế không biết?.

Bạn: Anh ghen có phải không?

JungKook: Anh chưa bao giờ ghen cả!

Bạn: Anh mạnh miệng lắm..

Bạn hôn lên môi anh dính đầy thịt cừu xiên nướng, khoảng một chút bạn mới bỏ anh ra, bạn thật sexy với quyến rũ, anh không chịu nổi.

JungKook: Em lại nữa... Khiêu khích anh vừa thôi!

Bạn: Chẳng phải anh muốn có baby sao?

JungKook: Sao em biết...

Bạn: Kế hoạch của anh... Em điều biết...

JungKook: Em hư quá nha ~~~ phải phạt mới được ~~~

Bạn: Thế anh không ăn thịt cừu xiên nướng à?

JungKook: Không... Anh muốn ăn thịt em....

. - Hết chương 17-

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 18: Đơn phương .. (phần 1) /

Bạn là học sinh năm nhất của trường đại học danh giá, Trường Đại Học Cảnh Sát Hàn Quốc, bạn đã học đến mức ngủ không chịu ngủ, ăn không chịu ăn chỉ để thi đậu vào trường Hàn Quốc thôi, đó là ước mơ từ lúc bạn ở Việt Nam và sang Hàn Quốc để học, điểm thi bạn rất cao khiến ai cũng ghen tị và đó là thành quả mồ hôi và nước mắt bạn đổ ra, nhưng chỉ mới vào trường ấy bạn lại trúng tiếng sét ái tình của tiền bối năm 2, anh là Kim Taehyung, anh mang gương mặt thu hút mọi ánh nhìn của các nữ sinh trường đó, gương mặt của anh phải nói là đạt chuẩn tỉ lệ đẹp của Hàn Quốc, nhưng bạn chỉ dám đứng nhìn từ xa, không thể nào tiến lại gần, khoảng cách bạn và anh quá xa, đành vậy thôi, bạn đơn phương anh thật rồi! Nó đau lắm!

/ Giờ học /

Cô giáo: Hôm nay có kết quả việc học...

Bạn hồi hộp với điểm thi kết quả mà cô sẽ phát biểu, nếu bạn thắng sẽ được đi cắm trại với các bạn đạt điểm đến 80, còn dưới 80 thì ở lại kí túc xá đi, bạn muốn đi để tham quan thiên nhiên rồi có chút kiến thức về loài thảo được.

Cô giáo: Và tất nhiên các sinh viên năm 2 sẽ hướng dẫn các em..

Sinh viên năm 2, có cả Taehyung?, tôi tưởng đi cắm trại lần này sẽ xả được stress, quên đi Taehyung, ai ngờ lại là sinh viên năm 2.

Cô giáo: Có 9 em đạt đạt trên 80...

Cô đọc từng lượt tên học sinh đạt điểm, và học sinh cuối cùng đạt được điểm cao nhất là.

Cô giáo: Là Y/N (Your name: Tên của bạn)

Bạn: Em?

Cô giáo: Đúng.. em đạt điểm cao nhất là 98 điểm, cô rất tự hào về em, cho nên em sẽ được đi cắm trại với các bạn, thời gian qua chắc em mệt rồi, cho nên đi cắm trại vui vẻ nhé!

Bạn như muốn nhảy lên ăn mừng, đó là do bạn siêng học nên phải đạt kết quả thể thôi, những học sinh khác nhìn bạn bằng cặp mắt ngưỡng mộ, bạn vô cùng tự hào.

Bạn: Cảm ơn cô!

Sáng ngày mai bạn thức sớm để chuẩn bị đồ như đề thay, ăn rồi ngủ, bạn cũng cẩn thận lấy thêm đồ để phòng như có rắn hay thú hoang, lớp bạn tập trung đủ 9 người có thêm khối A và B.

Lớp bạn rồi 2 khối kia chia thành 2 xe, bạn lên xe thứ 2, chỉ vào xe mà đã hết chỗ rồi, nhìn qua bên kia còn 1 chỗ, đó là chỗ của tiền bối không ai khác mà là Taehyung, bạn tự nhiên quay đi chỗ khác.

Taehyung: Nè... ở đây có chỗ trống sao em không vào ngồi đi? sao lại đứng ở đó?

Bạn nhìn quanh, ai cũng có chỗ ngồi trừ bạn nên bạn chột nhận ra.

Bạn: K... không cần đâu... tiền bối!

Taehyung: Sao lại không? Em lại ngồi với tôi này...

Bạn: Vâng... cảm ơn tiền bối..

Bạn gục mặt ngồi kế bên Taehyung, anh chỉ mỉm cười với bạn, đây là lần đầu tiên bạn nói chuyện với anh, sao lại hồi hộp đến thế, bây giờ anh quay đi bên phía cửa sổ, xe bắt đầu chạy trên con đường đầy hoa anh đào rơi, thật là đẹp như một câu chuyện ngôn tình mà cái kết có nói biết là sẽ tốt đẹp hay là buồn bã, bạn ngước lên nhìn anh đang ngửa mặt lên rồi nhắm mắt lại, anh vừa đeo tai phone vừa nghe nhạc, anh như 1 bức tranh kiệt tác xuất sắc, màu tai phone đen không ảnh hưởng đến làn da trắng với bộ đồ trắng mà anh đang mặc, bạn vẫn nhìn anh cho đến khi anh mở mắt.

Taehyung: Nghe nhạc không?

Bạn đã cố từ chối nhưng anh vẫn lấy 1 bên tai phone gắn vào tai cho bạn, bạn đỏ mặt quay sang chỗ khác không quên lời cảm ơn dành cho anh chàng bạn đơn phương.

Taehyung: Mà... em học khối nào thế?

Bạn: Dạ.... là khối C!

Taehyung: À... điểm thi của em là bao nhiêu thế?

Bạn: Dạ là... 98 điểm! Còn tiền bối...

Taehyung: Anh chỉ được 87 thôi... thua em rồi, mà em học giỏi quá nhỉ!

Anh rất vui về nói chuyện với bạn, bạn thấy hình ảnh anh lúc này rất khác so với lúc bạn tình cờ gặp anh, lúc anh hồ hững nhìn bạn, khiến bạn hơi lo và sợ, anh đi đâu cũng có đám nữ sinh hú hét đi theo hết, bạn cảm thấy anh rất cởi mở và hài hước nên cũng mở lòng hơn.

Bạn: Mà tiền bối... thi vào ngành cảnh sát là bao nhiêu điểm thế?

Taehyung: À... anh thi được 95 điểm! Haizz chỉ thiếu 0.5 điểm thôi...

Anh tỏ vẻ tiếc nuối, rồi bạn chỉ cười ngượng khi anh nũng nịu nói chuyện với bạn, bạn và anh vui vẻ nên khi bạn nhìn qua bên kia, đám nữ nhìn bạn chăm chăm rồi tỏ vẻ ghen tị, rồi hăm dọa, anh nhìn bạn 1 lúc sau đó nhìn về phía cửa sổ tiếp tục mãi ngắm cây anh đào bên đường nở rộ trải dài suốt đoạn đường đến điểm cắm trại.

Taehyung: À... em là người Việt hả?

Bạn: Vâng... em là người Việt...

Taehyung: Công nhận em giỏi tiếng Hàn thật... nói cũng rất thành thạo... (anh giờ ngón cái lên)

Bạn: Em chỉ biết chút thôi tiền bối... (cười tươi)

Taehyung: Đừng gọi anh là tiền bối nữa... anh không thích gọi thế đâu ~~~

Bạn: Vâng...

Bạn nói xong chớp mắt 1 chút, âm thanh của bài hát làm cho bạn chìm sâu vào giấc ngủ mơ hồ, một giấc mơ đẹp đến nỗi bạn không muốn thoát ra...

(còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Đơn phương (chương chọi)

/ Đến điểm cắm trại /

Nơi đây mát mẻ , mà lại gần biển nữa , ta có thể nhìn thấy ánh hoàng hôn , mà lại nhiều cây cối nữa , đúng là rất đẹp khó ai có thể chọn một nơi như thế để ngắm cảnh , bạn rất thích nơi này .

Taehyung : Nào các em ... ta dựng lều thôi ... đã gần tối rồi !

Đám nữ : Vâng tiền bối ...

Bạn : Dựng lều ?

Bạn đến chỗ cái túi mà bạn dựng lều , rõ ràng là bạn đã có lấy lều ở kí túc xá rồi mà , sao lại không thấy ? không lẽ quên lấy , sao vậy trời ! đúng là xui , tối nay sẽ ngủ với ai đây ? Không lẽ bạn ngủ ở ngoài sao ? Muỗi rồi đến thú hoang ! Nghe đến đây bạn cảm thấy sợ hãi rồi lo lắng .

Taehyung : Được rồi các em ! Ta chuẩn bị đi làm đồ ăn !

Đám nam : Oh yeah ~~~

Đám nữ : Vâng tiền bối ...

Tất cả mọi người đều dựng lều xong rồi hăng hái nướng thịt ? , còn tôi thì thơ thẩn nhìn cái túi chỉ ngoài quần áo và đồ ăn thôi !

Bạn : Tối nay ... Phải xin ngủ nhờ thôi ...

Bỗng có tiếng nói phía sau khiến bạn hơi giật mình , bạn quay lại nhìn đó là tiền bối Taehyung , anh nhìn bạn rồi cười .

Taehyung : Sao em lại đứng đây !

Bạn : Dạ ? ....

Taehyung : Sao em không đi nướng thịt với mọi người ... Không đói sao ?

Bạn : Em ...

Taehyung : Lều em đâu ?

Bạn : Em nhớ là để lều trong đây ... Nhưng khi kiểm tra chỉ có ! Xui quá !

Taehyung : À ... Chắc là em quên thôi !

Bạn : Nhưng rõ ràng ...

Taehyung : Thôi ... Em đi nướng thịt đi !

Bạn chưa kịp nói anh đã ngăn bạn lại , rốt cuộc bạn sẽ ngủ đâu ? Anh không thông cảm cho bạn sao ? Bạn nghĩ ra 1 cách , sẽ kêu tiền bối giúp rằng " Y/N (Yourname : Tên bạn) , quên đem lều , ai có thể cho cô ấy ngủ cùng ? " chắc chắn đám nữ sinh ấy sẽ cho bạn ngủ nhờ , bạn nghĩ ra kế đó vội vã đi nướng thịt .

Taehyung : Tối nay em sẽ ngủ đâu ?

Bạn : Tiền bối ... Tiền bối có thể giúp em được không ?

Taehyung : Chuyện gì ... Nếu anh có thể !

Bạn : Nhờ tiền bối nói giúp cho em ngủ nhờ nhé !

Bạn nói rồi nhìn thái độ của anh mà xử sự , anh hơi nghiêng đầu , ngón trỏ và cái đặt lên cằm i như đang suy nghĩ về điều gì đó .

Taehyung : Được ! ...

Bạn : Cảm ơn tiền bối !!!

Bạn cúi đầu rồi cười tươi như hoa khi tiền bối nhận lời , bạn vui lắm khi nghe anh nói .

Taehyung : Thôi ... Nướng thịt mau lên !

Bạn : Nae ...

Khi mọi người ăn uống no rồi tổ chức trò chơi , sau đó ai cũng về lều của mình để sẵn sàng ngày mới , một ngày có biết bao nhiêu thứ hấp dẫn chờ đón ta , bạn kéo tay anh ra hiệu kêu anh nói với đám nữ , anh quay lại nhìn bạn .

Taehyung : À ... Tiền bối có 1 chuyện !

Đám nữ : Chuyện gì thế tiền bối ?

Đám nam : Cứ nói đi ạ !

Taehyung : Y/N (YourName : Tên bạn) không có mang lều nên cô ấy sẽ ...

Bạn vui vẻ nhún nhão , anh nhìn bạn rồi cười nhưng nụ cười hơi dâm tặc 1 chút .

Đám nam : Sẽ gì tiền bối ?

Taehyung : Sẽ ngủ với ta !

Đám nữ : Sao ? Sao lại thế ?

Bạn : Cái gì tiền bối ?

Taehyung : Chẳng phải em nói là muốn ngủ sao ...

Bạn : Nhưng em muốn ngủ với nữ ...

Taehyung : Ta không nghe em nói rằng muốn ngủ với ai ?

Bạn : Em bảo với tiền bối là ngủ với nữ chứ không phải ...

Bạn vừa nói vừa gặng ra từng chữ dứt khoát nhưng câu cuối chẳng nói 1 lời , bạn đỏ mặt quya đi chỗ khác tránh anh mắt anh dành cho bạn .

Taehyung : Không phải thế nào ?

Bạn : Em xin lỗi tiền bối ...

Đám nữ : Không được chỗ tôi trật lắm ...

Đám nam : Nam nữ không ngủ chung được !

Bạn : ...

Bạn buồn bã , sao mọi người lại đối xử với bạn như thế ? Chẳng lẽ họ ghét bạn đến mức khiến cho bạn ngủ ngoài sao ? Bạn hơi buồn ...

Taehyung : Nếu không ai giúp được thì ... Không sao !

Đám nữ : Cho cô ấy ngủ ở ngoài đi ... Chắc không sao đâu .

Bạn : Xin mọi người cho tôi ngủ cùng với , ở đây thú hoang không thôi !

Đám nam : Nam nữ thọ thọ bất thân!

Taehyung : Cô ấy sẽ ngủ với ta !

Bạn : Sao ?

Taehyung : Tiền bối ta bảo rằng em sẽ ngủ với ta ...

Bạn : Không cần đâu tiền bối ...

Taehyung : Sao lại không ...

Bạn : Nam nữ không ngủ cùng được !

Taehyung : Bây giờ em muốn ngủ ở ngoài phải không , nhưng mà nhớ có rất nhiều thú hoang và côn trùng cắn ... Có cả ma nữa ...

Anh vừa nói vừa diễn tả khiến bạn rùng mình một cái ớn lạnh , anh giết bạn luôn rồi ! , anh đang kể chuyện ư ? .

Bạn : Tôi không muốn thấy ma ...

Taehyung : Được ... Vậy em ngủ với tôi ! Ai có ý kiến gì không ?

Đám nữ im lặng khi nghe câu hỏi của Taehyung , rồi anh chờ 3 phút vẫn chưa có tiếng trả lời , anh cười nham hiểm bế bạn đi , bạn đỏ mặt nhìn anh kêu bỏ xuống .

Taehyung : Hay là muốn tôi vừa bế vừa hôn em à ?

Bạn : ...

Bạn nghĩ cuộc đời mình bên hay là xui ? .

. - Hết Chương 19 -

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Đừng đi ... Anh cần em ! (phần 1)

Bạn là nữ sinh của trường BigHit danh giá, nhan sắc thì cũng được gọi là bình thường không nổi bật như bao nữ sinh khác nhưng tính bạn lại rất tốt bụng hay giúp đỡ mọi người, hôm nay bạn nghe tin đại ca Min YoonGi thất tình, ai cũng biết cậu ta là một người đáng sợ mà lại là con trai của tập đoàn Swag nữa, dù đánh nhau hay quậy rối trường học cậu ta đều không sợ vì nhà giàu nên thầy hiệu trưởng cũng chả làm được gì cả, cậu rất lạnh lùng, cậu còn đánh cả con gái (Oimeoi), đánh đá rồi kêu ngạo thế mà giờ lại ngồi gục mặt xuống do 1 đứa con gái đùa giỡn với mình, anh cũng chả làm được gì cô cả, không lẽ không cho cô ta yêu người khác mà dành cô là của riêng ư?, anh tỏ tình với cô ta nhưng bị cô ta từ chối, ngay trước mặt bọn bạn hần nên bạn nghĩ hần sẽ nhục nhã rồi đánh cô ta.

Hôm nay, bạn đi học trễ nhưng khi định vào lớp thì thấy không ai khác đó là YoonGi đang ngồi ở trước ghế, bạn phải qua mặt anh để bước vào lớp mà gần đánh trống rồi, sao anh lại ngồi ở đây, bạn nhớ đến cấp hôm bạn bị anh chặn ngoài đường, bạn run sợ tránh xa không dám đi, nhưng trước mặt bạn là YoonGi, bạn phải đi vào lớp nữa, không là trễ mất.

YoonGi: Nè...

Anh ngược lên nhìn bạn, bạn đứng khựng lại trong vài giây rồi nhìn anh mỉm cười, nụ cười của bạn được cho là cố gắng cười tươi khi gặp anh, nghĩ anh đang bức nên bất kể dù con trai hay con gái anh đều đánh cả, không đánh cũng tổng tiền bạn, bạn nghĩ cuộc đời mình sẽ tàn rồi nên nhắm mắt lại, anh nhú mày nhìn bạn

YoonGi: Làm gì đấy?

Bạn: Há?

YoonGi: Sao không chào tôi, bộ hết sợ tôi rồi à?

Bạn: Làm gì có... chào cậu, Min YoonGi...

Bạn biết anh sắp tổng tiền bạn nên nhìn anh lo sợ đến toát mồ hôi.

YoonGi: Sao vậy? Hôm nay tâm trạng tôi không được vui...

Bạn: Vâng... tôi biết mà...

YoonGi: Tôi có thể chia sẻ với cậu không?

Bạn khó hiểu nhìn anh đáng lí ra anh ta sẽ chần lộn bạn hay đánh bạn cho bớt giận mà hoặc lấy sách vở bạn rồi xé, vì anh ta không thích bạn cho lắm, nhưng hôm nay anh chẳng khác gì một con thú cưng nhỏ, nhẹ nhàng và dịu dàng hơn.

Bạn: Nhưng... tôi sắp vào học rồi...

YoonGi: Hôm nay có 2 tiết thôi nên tôi sẽ đợi cậu khi cậu học xong, thế nhé!

Anh nói xong rồi chạy ra ngoài, chắc là trốn tiết nữa rồi, nhìn bóng dáng anh chạy đi bạn bật cười vì nó hao hao giống con gái, bạn định thần lại khi anh ra khỏi tầm mắt bạn, bạn chạy nhanh vào lớp may là cô chưa vào.

5 tiết trôi qua nhanh thật, ra về đã thấy anh đợi bạn rồi, bạn há miệng nhìn anh, sao anh lại đợi bạn vậy? Bạn chỉ nghĩ anh nói chơi thôi chứ làm gì mà thiệt, tụi bạn lớp bạn nhìn bạn bằng cặp mắt sợ hãi, 1 đám thì chắc lười.

YoonGi: Sao lâu thế?

Bạn: T... tại tôi mất chép bài cho xong mà...

YoonGi: Vậy ta về thôi.

Bạn: Ừm..

Bạn đi theo anh, đến cổng anh kêu bạn chờ để anh dắt xe ra, anh là học sinh đầu tiên lái xe moto đến trường, vì ngoài anh ra không ai dám lái xe đến, sẽ mời phụ huynh và tịch thu xe còn bị hạ hạnh kiểm yếu 1 năm, riêng anh thì không sợ, cha anh giàu không ai không biết đến, tịch thu rồi đối với anh là chuyện bình thường vì anh còn 1 đồng tiền để mua xe mới, hạ hạnh kiểm thì không được, cha anh rất khó nhưng đối với anh thì ông ấy rất cưng chiều, nếu hạ thì có lẽ trường sẽ không còn nữa đâu.

YoonGi: Lên xe đi...

Bạn: Nhưng mà cậu đâu có biết nhà tôi.

YoonGi: Thì cậu chỉ là biết ngay mà...

Bạn: À, cảm ơn trước nhé <3.

Bạn leo lên chiếc xe moto, anh mỉm cười tạo ra đường cong nơi khoe môi, bất giác tim bạn rung động 1 lần nữa vì anh, bạn đỏ mặt quay sang không nói câu nào, anh nhấn ga làm cho bạn sợ hãi mà ôm anh đằng sau.

Bạn: Ah... chạy từ từ thôi... tôi sợ lắm.

YoonGi: Cậu có thấy xe moto nào chạy chậm không?

Bạn:...

Bạn không còn lời nào để nói với anh, bây giờ mới để ý ôm anh hồi nào cũng không hay, bạn bỏ tay ra ngắm nhìn cây hoa anh đào nở rộ 2 bên đường.

YoonGi: Nè... sao không ôm?, té là tôi không chịu trách nhiệm đâu nhé.

Bạn: Không cần.

Anh nhấn mạnh ga thêm lần nữa, bạn lại lần nữa ôm anh =))))), anh đang thử thách lòng gan dạ của bạn đây mà, anh phì cười, đây là lần đầu tiên bạn thấy anh cười đến như vậy, lòng bạn cảm thấy vui lắm, vui đến lạ thường, bạn muốn nắm giữ khoảnh khắc này mãi mãi.

YoonGi: Nè, đến nhà rồi..

Bạn: Ồ... cảm ơn nhé.

YoonGi: Mai chủ nhật cậu có làm gì không?

Bạn: Không... tôi không có, chi vậy?

YoonGi: Mai tôi qua rước cậu, mai tôi muốn nói với cậu chuyện này.

Bạn: Ừm... cũng được.

Bạn vào nhà, chỉ thấy người đàn ông chừng chạc đang ngồi uống trà còn phía bên trái là người phụ nữ đang đan áo len, đó là ba mẹ bạn.

Mẹ: Sao hôm nay về sớm thế con?

Bạn: Dạ... à, con có bài cần học gấp nên mới chạy nhanh về.

Bạn nói xong, bạn phóng nhanh lên lầu khiến mẹ bạn hơi khó hiểu, đơn giản là bạn đang nói dối mẹ bạn, và bạn không muốn cho mẹ biết anh đã trở bạn về nhà.

Tin nhắn điện thoại bỗng reo lên, bạn mở điện thoại là 1 số lạ rất lạ, chỉ để 1 câu " Xin chào ".

Tính bạn tò mò nên nhắn lại " Cậu là ai? Tôi đâu có biết cậu ", bạn chờ 5 đến 10 phút vẫn không có hồi đáp gì hết nên đi tắm luôn, lại thư giãn bằng cách ngâm mình vào làn nước nóng, thật là ấm áp, bạn ngủ quên luôn.

Mẹ bạn: T/b à, xuống ăn cơm đi con.

Bạn: Vâng, chờ con chút.

Bạn với lấy cái khăn rồi thay đồ, bạn chọn bộ đồ áo tay dài và quần jeans ngắn để mặc, vừa xuống nhà bạn đã ngửi thấy mùi đồ ăn hấp dẫn do mẹ mình nấu, đó là niềm hạnh phúc nhất của bạn, hạnh phúc khi được mẹ nấu cho những món mình thích.

Bạn: Woa, ngon quá mẹ ơi...

Mẹ: Nếu cảm thấy ngon thì ăn nhiều vào.

Bạn: Chắc con sẽ thành heo mất vì tất cả đều ngon, con sẽ ăn hết luôn =))))).

Mẹ bạn nở 1 nụ cười mãn nguyện khi nhìn bạn ăn, bạn ăn vội vã khiến mẹ bạn hơi lo.

Mẹ: Bộ con không ăn ở trường hả? Sao nhìn thấy con đói quá vậy?

Bạn: Dạ?... À, con có ăn, nhưng mà món mẹ nấu ngon qua nên con không thể kiềm chế được.

Mẹ: Cái con bé này.

Mẹ ki đầu bạn 1 cái khá đau, bạn mỉm cười khúc khích.

Bạn: Mà bố đâu rồi mẹ?

Mẹ: À... Bố đi công tác chưa về...

Bạn: À...

Bạn tiếp tục ăn tiếp.

Lên phòng bạn chuẩn bị ngủ buổi trưa, lại là cái tin nhắn của số đó. "Tôi là Min YoonGi nè."

Chút nữa là cái điện thoại của bạn đã về dưới đất mẹ rồi =))))), hên là bạn chụp điện thoại kịp thời. "Min YoonGi? Có chuyện gì không? ". "Mai tôi chờ cậu đi học, vậy nha ". "Nè..."

Bạn nhấn lại, chờ 1-2 tiếng vẫn không có hồi âm, ngày mai anh sẽ chờ bạn đi học sao? OMG, mẹ mà biết thì có mà no đòn.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Đừng đi... Anh cần em (phần 2) Taehyung

Bạn VSCN xong rồi chuẩn bị cặp vở đi học. Bước xuống nhà đã thấy mùi đồ ăn sực nức gian bếp. Làm cho bạn hít xoa 1 tiếng.

Mẹ bạn chỉ cười 1 cái nhẹ nhàng rồi đặt mấy món yêu thích của tôi xuống bàn. Cái bàn có khăn trải màu trắng. Trên có bình hoa. Tiếng chuông cửa bỗng reo lên làm bạn giật mình 1 chút rồi quay sang ngơ ngác.

Ra xem. Bạn mở cửa thấy anh đang đứng ở đó. Đeo cái cặp balo sau lưng. Mặc bộ đồ đồng phục của trường, nhưng hôm nay bạn thấy anh hơi lạ. Ăn mặc cũng lạ lắm luôn. Bạn mới hỏi.

- Cậu đến sớm thế? _Bạn nói.

- Thì đến đón cậu cũng nên đến sớm mà, mắc công lại trễ...

Tôi ra hiệu cho anh vào nhà. Anh chỉ nhẹ nhàng lạnh lùng bước vào, thấy mẹ bạn, anh vội cười thánh thiện, không quên buông câu chào hỏi lễ phép.

- Con chào cô!!! _Cuối đầu

- À. Con là... _Chỉ cười nhẹ

- Con là bạn thân từ hồi năm trung học của T/b ạ! _Anh tự nhiên nói.

Bạn há hốc mồm nhìn Taehyung. Anh nói dối mà không cần nghĩ luôn, nói cũng không ngần ngại mà rất tự tin. Chắc anh nói dối cũng nhiều nên mới thành thạo như thế!!

Bạn chỉ lướt qua anh rồi ngồi xuống bàn ăn. Mẹ bạn nhìn rồi nhúm mày.

- Kìa T/b, sao con lại không mời bạn??? Con ăn sáng chưa???

- Dạ chưa! _Ngạc nhiên

- Thế con ăn chung với cô và T/b luôn đi... _Mẹ bạn nói.

Phụt

Đang uống nước thì phun một cái. Bạn không nghe lầm chứ? Ăn chung? Liệu anh có từ chối hay không???. Chắc chắn là...

- Dạ. Phìền quá nhưng con cảm ơn cô!!! _Cậu nói.

-... _Bạn im lặng

- Thế con ngồi kế T/b nhé!!! _Mẹ bạn ra lệnh.

Cậu bỏ cặp xuống ghế sofa. Rồi không ngần ngại nhìn phản ứng của bạn lúc này. Anh chỉ cười nhẹ, gì đây? Tính làm vẻ mặt như thánh thiện lắm à?. Bạn

lờm anh một phát như nói cái tính cách quá là tự nhiên của anh.

Anh không quan tâm bạn đang làm gì, chỉ đi đến phụ mẹ bạn một tay. Mẹ bạn cười hài lòng, khen cậu.

- Con đúng là lễ phép, không như con gái bác... Chỉ biết ngồi đó!

Giờ đây, sao mẹ lại bênh người ngoài cơ chứ. Bạn nghĩ không biết mình có phải là con của mẹ bạn hay không. Sao mẹ mình cứ thích bêu rếu xấu mình thế không biết =_ =.

Cậu nghe được câu nói của "mẹ vợ" thì phì cười như đang chọc quê cô. Quay sang âu yếm nhìn bạn một cái, rõ chất gian tà. Bạn rùng mình nhẹ một cái. Nhíu mày nhìn cái tên đó, tự nghĩ, hẳn có ý đồ gì với bạn sao mà đến đây rồi vào nhà tự nhiên còn nịnh mẹ của mình nữa. Cậu ta muốn cái gì đây? Bạn khó hiểu với cái tên này.

...

Đồ ăn được dọn ra. Trước mắt bạn là những món bạn cực yêu thích. Bạn nhìn không chớp mắt với tài nấu nướng của người mẹ yêu dấu của mình. Bạn khẽ mỉm cười vô thức khi nhìn thấy đồ ăn, khiến anh bật cười chọc ghẹo bạn.

- Bộ đói lắm sao mà nhìn thấy đồ ăn không chớp mắt thế? _ Cậu trêu bạn.

Bạn ngược nhìn anh. Liếc anh một cái như không vui.

Bạn nhìn người mẹ đang ở trong bếp múc canh ra. Thấy mẹ mình chưa ra nên bạn hăm dọa cậu. Như là một đại tỉ nói với học sinh nhút nhát.

- Kệ tôi... Cậu mà chọc tôi lần nữa là cậu biết tay tôi đó!

Bạn trợn mắt tưởng anh sợ nhưng anh lại bảo tiếp.

- Chưa biết à ghen... _ Cậu đi tiếp phụ mẹ bạn.

- Cái tên đáng ghét này... _ Bạn nhìn anh nói nhỏ.

....

Sau đó, 3 người ăn cơm vui vẻ. Mẹ bạn cũng nói chuyện thân thiết với cậu ta hơn. Mà công nhận, tài ăn nói rất hay luôn í. Hiểu lòng được phụ nữ lớn tuổi à. Với lại cậu ta rất lễ phép, khác với hành động ở trường học, chỉ biết đánh nhau và hỗn láo với thầy cô thôi. Ở đây thì khác, thay đổi 360 độ luôn. Từ hư hỏng trở thành một học sinh lễ phép, ai vừa mới tiếp xúc lại quý ngay. Mẹ bạn cũng không ngoại lệ.

Bạn thì chỉ im lặng mà thưởng thức món ăn yêu thích. Nói một chút thì anh lại liếc nhìn sang bạn, khuôn mặt vô cảm của bạn hiện ra trước mắt anh. Không quan tâm gì anh mà ăn ngon lành. Mẹ bạn chỉ nhìn bạn nhíu mày. Nói nhẹ nhàng.

- Sao này giờ con không nói gì hết vậy?

- Mẹ à, đang ăn thì làm sao nói chuyện?... Ăn xong rồi hẳn nói... _ Bạn vội phản nản.

Cậu ta nhìn tôi rồi quay sang bác nói chuyện tiếp. Cứ đà này, cậu ta cứ nói chuyện sao mà tập trung ăn hết chén cơm của cậu ta được. Sẽ bị trễ học cho mà coi...

15p sau...

Ăn cũng xong hết rồi. Tôi lấy cặp rồi kéo tay cậu ta.

- Đi được chưa?

- Được rồi..

- Tụi con đi học tốt nhé!

- Dạ vâng, cảm ơn bác... Chào bác con đi...

- Mẹ con đi học...

Tôi và cậu thừa mẹ xong rồi chạy đi học nhanh. Ra ngoài kia. Tôi nói.

- Bây giờ rồi? _ Tôi quay sang hỏi nhẹ

- 6:59 rồi... _ Cậu hồn nhiên trả lời.

- Gì?... Đi kiểu này chắc trễ quá...

- Yên tâm đi... Tôi và cậu chạy xe moto mà...

Thế rồi tôi há hốc mồm. Cậu dám đi xe moto đến trường sao. Không sợ bị giáo viên tịch thu rồi mời phụ huynh sao?...À mà quên, cậu ta là đại ca kia mà, đi thế mới ngẫu và ra oai với đám thuộc hạ chứ. Bị bắt cũng đâu có sao. Thầy hiệu trưởng còn sợ cái tên này kia mà... Ai mà dám làm gì cậu ta kia chứ.

Thế rồi, tôi ngồi sau xe. Cậu chở tôi đến trường...

- Còn tiếp -

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Đừng đi... Anh cần em! [SE]

Từng ngày bạn đồng ý quen cậu thì có lẽ, bạn đã yêu cậu ta thật sự rồi. Cứ ngỡ, bạn quen cậu chỉ để vì lời cậu xin của cậu ta thôi. Nhưng không ngờ bạn đã mắc phải bẫy yêu của cậu.

Yêu nhau được 2 năm rồi, có nhiều kỉ niệm đẹp với cậu lắm. Bạn nghĩ không thể nào sống thiếu hình bóng ấy được. Một hình bóng bạn chưa từng để ý hay quan tâm đến, nào ngờ, bây giờ bạn lại muốn nó ở bên cạnh bạn mãi mãi.

...

Hôm nay, bạn và cậu đi chơi ở công viên. Đi bộ cùng nhau. Nói chuyện vui vẻ. Bạn khoát tay cậu như một cặp đôi hoàn hảo khiến ai cũng phải ghen tị. Đi được một lát thì thấy có người con gái mặc bộ váy trắng nhìn rất xinh đẹp chặn bạn và cậu lại, khuôn mặt cô như đang rất bức bối và ganh ghét bạn. Người đầu tiên cô ấy nhìn đó chính là cậu. Bạn không biết, cô gái này là ai? Mà lại chặn đường bạn và cậu như vậy. Không lẽ là bạn của cậu sao?. Nhưng sao cái khuôn mặt biểu hiện của cậu như có vẻ không vui cho lắm và có phần hơi lạnh lùng, thờ ơ với người trước mắt. Bạn không biết chuyện gì nên quay sang hỏi cậu.

- Có chuyện gì vậy oppa? Cô ấy là ai thế?

- Không có gì đâu? Ami à... Anh không quen cô ta! Chúng ta đi thôi...

Bạn ngáo ngơ nhìn cậu, cậu vội kéo bạn bước đi ngang mặt cô nhưng cô lại kéo tay cậu và không cho bạn đi. Anh tròn mắt quay sang và cướp bạn về phía anh như sợ cô gái đó sẽ làm gì bạn vậy. Cô ta cười khinh nhìn cậu rồi quay sang liếc nhìn bạn một cái như rất ghét và căm thù bạn.

Cô nhếch môi nói. Nhìn cực kì đều cán như những cô gái ăn chơi.

- Đây là bạn gái mới của anh sao? Sao không giới thiệu với em một chút? Nhìn rất xinh đẹp nha!

- Cô muốn cái gì? _Cậu nhủ mày

Cậu nói một câu lạnh lùng khiến bạn phải nổi cả da gà, thấy cậu rất khác so với hình ảnh trước kia. Hình ảnh trước đây, cậu là một con người rất vui tươi và ít tỏ vẻ lạnh lùng như những lúc này. Bây giờ chỉ có cái hình ảnh là, một chàng trai lạnh lùng và vô tâm nói với người kia.

Tôi không hiểu gì hết nên vội hỏi cô.

- Cô là ai vậy? Bạn của anh ấy sao?

- À, tôi là vợ của anh ấy đó! _Cô ta nói to.

Câu nói của cô ta làm bạn như chao đảo và không tin đó là sự thật. Thật sự, chuyện gì đang diễn ra vậy. Bạn lắc đầu rồi cười khẩy, quay sang cậu, nắm lấy đôi tay của cậu lắc nhẹ. Bạn muốn nghe chính miệng của cậu nói lời nói của cô kia có phải là sự thật hay không.

- Oppa, cô ta có phải là vợ của anh đúng không? _Bạn hỏi anh.

- Phải... Nhưng mà, cho dù mẹ anh có ép cưới cô ta thì anh cũng không đồng ý đâu... Anh chỉ yêu mình em thôi, từ lúc gặp em... Anh thật sự yêu em và không còn yêu cô ta nữa!

Cậu cố giải thích cho bạn nhưng bạn lắc đầu. Đó là sự thật rồi. Người sắp cưới cậu không phải là bạn mà chính là người khác. Tim bạn đau lắm, như một vật gì bị cửa vào vậy. Bạn bắt đầu khóc rồi. Cậu nhìn bạn mà không biết làm gì, cậu đau đớn lắm mới thấy người cậu yêu vì cậu mà rơi lệ.

Đúng, lúc trước chưa gặp bạn thì cậu yêu cô đó lắm, hôn nhân được sắp đặt từ trước. Cậu cứ ngỡ mình yêu cô thật sự, nhưng cô phải đi ra nước ngoài để học. Lúc ấy, cậu đã gặp được bạn và đem lòng yêu bạn thật sự, cậu nghĩ ngoài bạn ra thì cậu không còn yêu ai khác nữa. Cậu cũng không còn yêu cô ta nữa. Cậu muốn nói với bạn rằng bạn mới chính là nửa kia thật sự của cậu. Nhưng giờ, tại sao đang yêu nhau mặn nồng mà cô ta lại về Hàn để phá cơ chứ?.

Cậu ôm bạn vào lòng rồi quay sang nhìn cô ta. Cô ta khoanh tay xem trò hay sắp diễn ra. Anh mạnh miệng nói.

- Cô về đây là để phá tôi ư?

- Gì chứ? Em về đây là để kết hôn với anh kia mà. Anh đừng quên, công ty ba anh là một công ty nhờ có ba em mới xây dựng được như ngày hôm nay. Anh đừng mạnh miệng mà nói lời chia tay với em, nếu anh không cưới em thì công ty ba anh sẵn sàng phá sản đi nhá!

Cô ta nói như vậy làm cậu hiểu rõ bộ mặt thật của cô ta. Anh cười nói.

- Hơ, cô đừng có mà lấy cơ công ty phá sản mà hù dọa tôi! Đối với tôi, dù công ty có sụp xuống đi chẳng nữa thì tôi cũng không đời nào lấy loại người như cô đâu!

- Anh...

Cô ta bực tức khi cậu nói như thế. Dù phải dùng mọi cách gì cũng khiến anh phải cưới cô ta cho bằng được mà thôi.

Nghe đến vậy, bạn đẩy cậu ra rồi nhìn cậu bằng cặp mắt không cảm xúc. Nói nhẹ nhàng.

- Anh về cưới cô ấy đi, đừng vì em mà công ty của anh phải phá sản... Em không muốn như thế đâu...

Bạn nói xong, lòng ghen ngào. Cậu như không tin bạn có thể dễ dàng bỏ cuộc như vậy. Cậu lắc mạnh vai bạn.

- Em biết mình đang nói gì không?... Sao em có thể dễ dàng bỏ cuộc đến vậy?. Dù anh có phải đi ăn xin thì anh cũng chỉ cưới duy nhất một mình em thôi! Anh sẽ từ hôn cô ta và cưới em! Em hãy tin anh!

Cậu khẳng định với bạn, còn cô ta thì chỉ liếc nhìn hai người. Như rất nhàm chán với trò này. Bạn mệt mỏi không muốn cậu vì bạn mà chịu nhiều điều không hay. Thấy cậu như vậy, bạn đau lắm. Buộc miệng, bạn nói ra những lời không đúng với cảm xúc của bạn hiện tại.

- Em không còn yêu anh nữa...

- Gì?... Em đang nói gì vậy?

- Em chỉ đùa giỡn với tình cảm của anh thôi, vậy nên... Chúng ta chia tay đi...

Cậu như không tin chính miệng bạn nói ra những lời đau lòng này. Cậu lắc đầu.

Tìm bạn đau đớn đến xé lòng nhưng lại mạnh dạn nói như thế.

- Anh thấy được bộ mặt của cô ta chưa?

Cô ta nói một cách khinh bỉ bạn. Cậu quát.

- Cô im đi... Ami à, những lời hời hợt em nói chỉ là nói chơi thôi có đúng không?

Cậu cứ lắc vai bạn cho đến khi bạn mở miệng nói.

- EM KHÔNG YÊU ANH! EM CHỈ ĐÙA GIỖN VỚI ANH THÔI! _Bạn nói to.

Từ từ, cậu buông thõng hai đôi tay cậu xuống. Khuôn mặt như vô cảm nhìn bạn. Không ngờ, bấy lâu nay, bạn đùa giỡn tình cảm với cậu, cậu như một kẻ ngốc mà yêu bạn sâu đậm. Giờ lại nói lời đau đớn này, sao cậu lại ngu ngốc yêu bạn 2 năm cơ chứ. Cảm giác bị lừa dối đau rất đau...

Bạn bước đi về phía trước, nhìn cậu lần cuối. Vì, chắc một ngày không xa, cậu sẽ cưới cô gái ấy cho mà xem. Bạn chỉ biết nặng lòng mà bước đi thật nhanh, không muốn cho cậu thấy bộ dạng đáng thương của bạn lúc này... Bạn chạy đi...

Còn về phần cậu, chỉ biết đứng im nhìn bạn chạy đi. Đôi mắt trở nên buồn bã đến nao lòng. Cảm giác ấy, sao cậu lại khó chịu thế? Sao cậu không chạy về phía bạn cơ chứ?... Đôi chân cậu như một mồi mà không thể nào đi được...

Cô gái kia khoác tay cậu mà kéo cậu về.

/ Mấy ngày sau /

Căn phòng bạn suốt mấy ngày nay trở nên lạnh lẽo. Bạn thường hay bỏ ăn và ngủ rất nhiều. Bạn trở nên xanh xao hẳn ra. Đôi mắt trở nên không còn sức

sống như lúc ở bên anh. Đôi môi đỏ mọng giờ đã không còn, chỉ còn một đôi môi trắng bệch như người sắp chết. Nhìn bạn bây giờ rất xấu xí. Chắc bạn nghĩ anh đã làm đám cưới rồi, và sống bên cô ấy rất vui vẻ. Nghĩ đến đó, bạn khóc nức trong phòng, ngồi co rúm lại trong một góc giường. Cảm nhận từng mảnh tim bên trong lồng ngực như bị vỡ ra hàng trăm mảnh. Mẹ bạn lo lắng cho bạn nên mở cửa phòng liên tục. Bà hỏi.

- Nè, Ami, con không sao chứ? Mẹ lo cho con lắm đó!

- Không sao đâu mẹ, con hơi mệt tí thôi! _Bạn nói vọng ra từng tiếng run rẩy.

- Vậy thì con xuống ăn cơm với mẹ này!

- Dạ vâng, đợi con một chút, con xuống liền...

Bạn nói xong rồi cố gạt bỏ cậu ra khỏi tâm trí bấy giờ. Nghĩ trong đầu, nếu thấy người bạn hạnh phúc thật sự thì bạn phải vui chứ. Chỉ cần người ấy vui thì bạn vui rồi...

Bạn chỉ cười gượng rồi đi VSCN, chải đầu sau đó chỉnh lại quần áo rồi bước xuống nhà sau. Thấy bạn, mẹ bạn cũng mừng lắm. Vợ nói.

- Mẹ thấy con xanh xao quá nên mẹ có nấu món con thích này...

- Dạ vâng...

...

Đang ăn cơm thì mẹ bạn nói.

- Mà sao nhìn con có vẻ như buồn quá vậy? Có chuyện gì nói cho mẹ nghe này... _Mẹ ôn tồn nói với bạn.

- Không có gì đâu mẹ...

Bạn lắc đầu rồi gục mặt xuống ăn từng miếng cơm. Món ăn yêu thích của bạn sao giờ bạn cảm thấy như không muốn ăn nữa. Cảm giác thiếu vắng cậu mà sao lại buồn đến nao lòng thế kia.

Mẹ lại hỏi.

- Đã 2 năm rồi, nhanh quá ha con nhỉ! Giờ, thì con đã ra trường rồi...

- Dạ vâng... _Bạn nói.

- Mà sao dạo này không thấy con đi với cậu Taehyung thế?...

- Con... và anh ấy chia tay rồi mẹ à! _Bạn nói rung rung nước mắt.

- Sao vậy! _Mẹ nhíu mày.

Dù gì đi nữa, bạn muốn tâm sự để cho một phần nhẹ đi. Một phần muốn cho mẹ mình biết để khỏi nhắc về cậu ta nữa.

Sau khi kể xong thì mẹ bạn chỉ tiếc cho bạn thôi. Mẹ bạn an ủi.

- Thôi đừng buồn nữa con... Con gái của mẹ sớm muộn gì mà không quen được người tốt hơn cậu ta cơ chứ. Đừng buồn... Ăn cơm đi con!

Bạn khẽ gạt đầu rồi ăn hết phần cơm sau đó lại đi ngủ. Định lên giường thì mẹ bạn lại bảo to. Làm bạn hết hồn nên chạy xuống xem sao. Thấy trên tivi có báo tin tức. " THIẾU GIA TAEHYUNG NGAY NGÀY CUỐI ĐÃ TỰ SÁT TRÊN LỄ CUỐI VÀ ĐỂ LẠI LÁ THƯ CUỐI CÙNG RẰNG ' Ami à. Dù có chuyện gì đi nữa, anh vẫn chỉ cưới em mà thôi! ' "...

Nghe được tin tức đó, mẹ bạn không mấy xúc động trước người con trai đó, cậu ta yêu con mình thật lòng. Còn bạn? Bạn như chết lặng khi nghe được tin tức khốn khiếp đó. Tại sao cậu lại làm như thế, tại sao cậu lại kết liễu đời mình như thế. Tim bạn như muốn ngừng đập. Thì ra, là cậu yêu bạn thật lòng. Tất cả là lỗi tại bạn khiến cậu thành ra như thế. Đau đớn lắm. Bạn chạy vội ra ngoài. Mẹ bạn cố ngăn cản bạn quá kích động nhưng không thành...

...

Trong một nơi rất yên tĩnh và chỉ toàn những ngôi mộ đan xen nhau. Có một người con gái, cô cầm trên tay một bó bông trắng nhìn rất đẹp. Cô mặc một chiếc váy trắng nhìn như một thiên thần, khuôn mặt xinh đẹp và rất hoàn hảo đang nhìn ngôi mộ dưới kia. Cô vội vã tuôn hai hàng nước mắt kia trên đôi má hồng kia. Vợ đặt bó hoa xuống ngôi mộ kia. Bạn vội nói.

- Cũng đã hơn 5 năm rồi anh nhỉ!. Anh hứa với anh, trong một ngày không xa... Em sẽ tìm anh, anh có nhớ không? Không xa đâu... Ngay lúc này thôi...

Bạn cười nói rồi lấy ra một chiếc kéo rất nhọn và kết liễu cuộc đời mình bằng một nhát rất mạnh và sâu. Lồng ngực bạn cảm thấy không đau đớn nữa. Không còn cảm thấy đau hơn như lần trước khi thấy cậu nằm trong vũng máu kia. Bạn cười mỉm nhìn tấm hình người con trai kia đang nở nụ cười vui vẻ.

Lòng bạn cảm thấy mãi nguyên hơn và từ từ bạn ngã xuống... Cuộc đời của một cô gái lại kết thúc rất đau buồn kia. Nhưng nhất định cô sẽ tìm được cậu ở một nơi kia và sống hạnh phúc.

- Hết chương 20 -

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Phản ứng của BTS khi bạn mặc áo ngủ trước mặt họ

Bạn lon ton chạy ra từ trong phòng tắm với cái áo ngủ màu hồng nhạt nhìn rất đẹp. Làn da trắng trẻo của bạn được ẩn hiện bên trong chiếc đầm ngủ. Cùng lúc đó.

Phản ứng.

NamJoon: Ô. Em mặc cái áo đẹp đó! Đi ngủ thôi honey à~~~~ <3

SeokJin: Màu hồng? Hảo tốt, cùng màu anh thích! _Khẽ gật đầu hài lòng.

YoonGi: Em muốn kiếm con nữa à? =]]]]_Thor thần nhìn bạn.

Hoseok: Vợ ơi ~~~ Em quá đáng lắm. Sao lại quyến rũ thế này??? _Khóc thét lên nhìn bạn

Jimin: Em... Đừng lại gần anh nha! Anh không muốn mất... _Sợ hãi trèm mền lại.

Taehyung: Em muốn câu dẫn anh à? Lại đây... _Dụ dỗ bạn.

JungKook: Thôi. Anh đi ngủ!

JungKook giả bộ vậy thôi chứ thật ra đang lập kế hoạch ăn sống bạn đấy. Đừng nghĩ thỏ sẽ không hóa thành sói đâu nhé ^^

....

Chúc các bạn có phút giây ảo tưởng vui vẻ. Muahahaha. Làm chương giải trí tí thôi:)))

Bạn đang đọc truyện *Khi Bạn Là Của BTS* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.